

H e i n k S t ü r

S p e e l
in dree Törns un in een Bild

von

Thora ~~Borchert~~ - Thyselius

-.-.-.-.-.-.-

[1950].

Z u r B e s c h t u n g !

Bühnen und Vereinen gegenüber als Manuskript gedruckt.

A l l e R e c h t e v o r b e h a l t e n !

Der Bezug der Rollenbücher berechtigt noch nicht zur Aufführung. Das Aufführungsrecht ist nur durch den Quickborn-Verlag auf Grund eines schriftlichen Aufführungsvertrages zu erwerben. Ausschreiben der Rollen ist verboten, der Bezug der erforderlichen Anzahl Rollenhefte ist unerlässliche Bedingung. Weiterverleihen nicht statthaft.

Jede Verletzung dieser Bestimmungen zieht die zivil- und strafrechtlichen Folgen, insbesondere aus dem Urheberrechtsgesetz, nach sich.

Q u i c k b o r n - V e r l a g
Bühnenvertrieb
Hamburg 13, Heimhuderstr. 58

Spieker-
Bökenschapp
Nr. C110α

S p e e l e r

Heink Stüür, een staatschen Kaptein, in de dertig
Hellke, sien smucke Fro, Eme Twintig
Karlin, Heink sien Steefmudder, 'n olen Krittakopp in
de Feftig
Frerich, luttjen Kaptein, 40 Jahr
Mimke Freriche, sien Kro, veftig, 40 Jahr
Diderk Pink, een Advat ut de Stedt, in de dertig
Jan Baas, Geesondenvörstand, 60 Jahr, mit witte
Haar un'n dicken Fuks.
Twee Dousen in napeljonsche Uniform

Charaktere :

Heink Stüür ist ein Mann von hohem Verantwortungsbewusstsein und kräftigem Temperament, ein Stürmer und Dränger.

Hellke ist eine frische, lebensvolle und zupackende Frau. Im ersten Akt noch herbe und nicht völlig bereit, sich der tieferen Einsicht des Mannes hinzugeben. Im 2. Akt ihre eigene Lebenskraft unter Beweis stellend und so zur Vollentwicklung ihrer Weiblichkeit gelangend. Im 3. Akt klar und stark um den Weg ringend und schliesslich erkennend.
(Auf keinen Fall sentimental)

Karlin sehr erdverbunden und drastisch, kraftvoll.

Frerich gutherzig und lustig, aber ohne höheres Verantwortungsbewusstsein.

Mimke weichherzig und freundlich, ohne tiefe Einsicht.

Diderk Pink ein weltgewandter Advokat aus der Stadt, der nur auf seinen eigenen Vorteil bedacht ist und bedenkelos die Gelegenheit nutzt. Skrupellos. Sehllurnd in seiner Frechlichkeit, da er nicht so "geworx" ist, als dass er nicht für Hellke eine echte Begeidigung haben könnte.

Jan Baas bedächtig, weltklug, einsatzbereit, humorvoll.

B i l d

Dit Sicht speelt in de napolijonsche Tiet. Kleeder un Utstaffeering mutt na de Mod von de Tiet wesen. De Bühn bliwwt in all drce Törns dat sülwige Bild. De smucke Döns von Heink Stüür sich Kapteinshus, dat der gunnen echtern Dick liggt.

An de ccne Sicht von de Döns is'n Rookfang. Fürtengen, Fürpokers, ne Messingbcdpann un son Krem hangt dar rum. An de enner Siet is'n Dör un nen Finster. Dör dat Finster süht man den Dick. In den ersten Törn steht de Weeg vor dat Finster, in den tweeten un drütten nen Spinnrad. In de Midde von de Döns is'n Alkoven, bleu mit rode Harten. Wenn de Alkovendör upsteicht, süht man den blau-rodkarerten Tedderbarg. - 'N Disch un 'n paar Stöhl sünd dar denn noch in de Döns. An de Wanne langs steht Tinntellers un Kannen. Een Seilschip hangt öwer den Alkoven un up de Siedelburd liggt'n lütt Schipp in'n Buddel. Buten an de Husdör is'n Pingel. Wenn een kummt orer rutgeiht, hört'n lütt Melodie pingeln.

K l e d a g e

De Klæder müt na de Mod von de Tiet wesen. Man echtern Dick wern se noch so fein kleedt at in de Stadt. Höllschen moj is Diderk Klædt und Hollke in den tweeten Daal von den dritten Törn. An de annem Tiet kann Hollke na de Holländer Mod antrooken wesen - Witte Blus, Umslagdoek, Rock un bunte Schort. De beiden ennen Proonslid ook so, blot'n beten wat dunkler. Heink un Frerich hebbt Buseruntjen un hooge Stoebeln an. Man wenn Heink upletzt na Hus kummt, mut'n schn, wat he for'n hochbeenten Karl wudien is. Jan Paas süht man den Gemendenvörstand an. Dat erste un dat zweete Mal hett he ne Jack mit blanko Knöp un rode Upsohläg an, Dreespitz up'n Kopp, dat letzte Mal 'n beten wat schicker. De Douanens kont in napolijonsche Uniform.

Heink (zitt mit'n upstött Kopp an'n Disch)
 Hellke (macht dat Bed in'n Alkoven)
 Heink (heut vergreit mit de Fust op'n Disch) Ik hol dit Lewen nich
 mi' wi' Jeden Dag dat Klock nogen in'n Bett liggen! Nix,
 wat mi' driwwt, nix, wat ik don mutt! Dat is nix vor Heink
 Stüür!
 Hellke (scheint sick halv um) Jecs, Heink, hast nich good bi mi
 legen?
 Heink Darven verstehst du nix, Hellke! 'N Frominsch is good to-
 frian, wenn se mit'n Kirl in'n Bett liggen kann. Men bi mi
 hört noch'n beten mehr to'n Lewen.
 Hellke Giebt dat wedder so los mit da vonmorgen? Hast wedder dien
 olen Grappen in'n Kopp?
 Heink Ik habb dat satt, hier achtern Dick to sitten.
 Hellke Dat wüt de Seelid doch nu all, Heink.
 Heink Woll möt se dat. Den een gefallt dat fulle Lewen good, den
 annern nich.
 Hellke Du musst alltiet wat um de Hand hebben, wat?
 Heink: Ne Upgaw mutt ick hebben, jawoll.
 Hellke Wat du nich seggst!

2.

Karlin (kummt rin mit'n Bloomenputt in'n Arm) He? Gon Morn, ji
 beiñ. Kom ick unpass? Ick wull jo graleern to jo'n Hoch-
 tiesdag.....
 Heink un Hellke (kiekt sick an)
 Karlin: (Tagend) De Honnig is doch woll noch nich all? Een Johr ver-
 heiratet - denn geiht't doch erst recht los mit dat
 Schabulieren!
 Heink (lacht un giftt Hellke 'n Söten) Bist mien lütt söten Düv-
 kater! Lüttje Krallen hett se, mien Deern - kiek is, Mudder
 Karlin (kalvert son beter rum)
 Hellke Kunnt di je man tofrein gewon! Dann wull ik di well stroken!
 (lacht all dree)
 Heink Lurhaftig wart'n von dat Rumsitten!
 Karlin (kiekt von een ton annern) Darvan weiht de Wind? Büst fünsch
 up Napoljon sien Blockade!
 Hellke Just dat! de Blickade, de macht mien Heink ganz narrsch.
 (geiht an ehr Arbeit)
 Heink (sitt wedder an'n Disch) Is dat denn nich ok'n Spektakel!
 All us goede Schepens liggt in'n Hesben, dod, ohn Seils!
 Kien een Schipp draff föhren, nix kann rut, nix kann rin,
 blot wiel disse verneite Napoljon dat Regeer hett!

Karlin Spekt-kel is dat!
Hellke Wes doch gedürig, Heink. Kummt sach's wedder enner Tieten!
Heink Gedürig! Gedürig! (fünsch)
Karlin Geicht in't Lewen alltict up un dal at bi dien Schip!
Heink Man wenn dar nümms an't Stüür steiht, kann dat bös afflopen.
Karlin Du wullst woll stürn, wat?
Heink Dat will ik, dar kannst di to verlaten!
Karlin Schall woll noch ne Tiet öwer hengahn, bit du wedder mit
dien Schipp fahrn kannst.
Heink So ?
Hellke (legt em de Arms um'n Hals) Och Heink, wi hebbt dat doch so
moj tohoop : Du un ik, us lütt Jung (wiest na de Weeg) un
Mudder Karlin. . . .
Karlin (steiht up) Ik meen ok, Heink, dat sünd dummm Tögen. Du
äunnerst dat Lewen nich. Napoljon hett dat Seggen, un du
schust dien Mul hooln.
Heink Un ik swieg nich still!
Hellke Du büst unklock!
Heink Ik - ik - - kort un kleen kann ik allens haun!
Hellke Bringst du noch all in't Unglück.
Karlin (lacht minnachten) Dat is Owerdarigkeit! Dat vergeiht! (will
afgehn, ehr Bloom in'n Arm, dreicht sick wedder um)
Jees! De Bloom! Hier Hellke, de schust du hebben! To dien
Hochtießdag! Kunn ja nich weten, dat ji beiden jo in de
Haaren legen! (gifft Hellke de Bloom) (aff)

3.

Hellke (dricht de Bloom hen un her) (kiekt Heink von de Siet an)
Heink ? -
Heink Hmmm ?
Hellke Rest mi noch leew?
Heink (gript na ehr) Du ole dumme Deern! (gifft ehr 'n Söten)
Hellke (hanteert mit Potten un Pennen rum) Segg mal Heink, harrst
denn narns Vermak un et en dc Seefahrreree?
Heink Ick mutt na See!
Hellke Ick meen - Bi Bäcker Michels kunnen se noch cen bruken.
Heink Klütjenbäcker? Büst woll maal, wat?
Hellke Een Arbeit is so good at de enner.
Heink 'n Seemann hört an't Stüür! (Fast) Dat Unrech mutt ik stüürn,
dat in de Welt pessercrt.

Hellke (dreicht sick um) Wat seggst du dat?

Heink Jawoll: Dat Unrech will ick stüurn! So kann't nich wieder-
lopcn!

Hellke Du makst mi Angst, Heink!

Heink Kick disse Füst! Een ganzet Jahr hefft de in'n Schoot legen!
Een Jahr kien Stühr tofaten kregen.

Hellke: Geiht de enner Seelüd akkrat so ot di, Heink!

Heink Just derum geiht mi dat! All sünd sie unglückelt bloot um
den eenen Minschen, blet um den Kaiser Napoljon mit sien
Düwelsblockade!

Hellke Wat kannst der maken? De Kaiser hett dat Seggen.

Heink Wat kann ik maken? Wenn ik dat doch wuss! wenn ik dat
doch wuss!

Hellke Nix kann 'n gegen de Obrigkeit! Hest den olen Spruch ver-
geten, de us de Schoolmeester bibrecht hett:
"Von Alders de Gewohnheit is
Wenn Forst und Herrn hebbn Twist,
denn mutt de arme Underdahn
vcrdarwen unde unnergahn!"

Heink Deern, snackst as de Paster!

Hellke So is dat awer.

Heink (makst dat Finster up) Ik kenn'n annern Spruch (de Wind
brust) Hörst woll den Stormwind?

Hellke (hollt sick de Ohren dicht) Mak dat Finster to!

Heink Hörst nich, wo he rpppt : De See is free, is free, is free!
De hört kien'n Napoljon to! De See hört us all!

Hellke: Du büsst krank na dat Meer!

Heink Dat mag woll.

Hellke Heink Stüür, de brukt Weter un Heben un frischen Wind.

Heink Ja, dat liggt mi in't Bloot. De See, de lett mi nich loes!
Se treckt mi Dag un Nach.

Hellke Se treckt di von mi weg.

Heink Versteihst dat nich? O Hellke, wat habb ik'n Lengen na de
wiete See!

Hellke Dar seggst Du't! Lengen na de See! Mehr et na mi!

Heink (Faat na ehr un treckt ehr up sien Schoot) Snack doch nich,
Hellke!

Hellke (Trotzig weenend) Dat is awer se. Ik weet dat good. Ik -
ik bin bloot son lütt Stück von dien Lewen. De See dat is
veel mehr.

Heink De See, dat is doch'n Stück von mi sülwens!

Hellke Vor'n Jahr, Heink, der seggst du, ik wær dien Glück - Un nu? Nu kannst du't nich mehr utholln bi mi, nu wullt du weg - na de See! Rut in den Storm!

Heink (zest) Wenn de Stormwind brust un de See ehr gewaltig Leed singt, denn hört de Mann an Deck. So is dat up de See, un so schall dat ok in't Lewen wesen.

Hellke Och Heink, nu bist du wedder so wiet weg, dat ik di ganz nich verstahn kann . . .

Heink Nich verstahn? De See gifft ja woll disse wieten Gedanken,

Hellke Un unners een kann de denn nich begripen.

Heink Büst doch mien lütt Fro - du musst doch mit mi eens wesen, ganz eens in disse Welt.

Hellke (zweigt ne lüttje Tict still, denn:) Ik will di dat reinrut seggen, Heink, ik bün fünsch up de See, wiel dien Gedanken mehr bi ehr sünd at bi mi.

Heink (lacht) Wat seggst du dar? Fünsch up de See? Hett'n sowatt all mal hört? Nu is dar kien anner Frominsch, mit de ik mi affgew - man de See, de is ja ok woll ne Fro, wat?

(Lacht luthals)

Hellke (stampt mit'n Foot up) Dar schest du nich um lachen. Mcnnig-een dunkle Stunn hebb ik dar all um hatt!

Heink (lacht noch'n beten) Na, upstunns kennst ja ganz beruhigt wesen. Napoljon lettdoch kien Schipp dör siene Blockede. Un ik sitt up Land atN Fisch, de de Floot wegloopen is.

Hellke (Faat em um den Hals) Och Heink! Freu di doch an de Tiet, de du bi mi büst. Bi mi un unse lüttje Jung (Trrokt em na de Weeg) Kick em doch an, den lüttjen Heink - hett just de Füüst so knüllt at sien Vadder. Un dat kannst du nu mit belewen, wo he jedcr Dag wieter kummt, wo he lacht un sik reckt un na sien Vadder langt. Is dat denn kien Glück?

Heink (Frückt ehr en sick) Woll is dat'n Glück. Men just um den Jung is mi dit Lewen nich uttohollen! Ik kann dat nich einfach so wieterlopen laten. Wat schall he denn denken von sien Vadder, de Jung, wenn he groot is un ik hebb nich stüürt at mien Tiet wer! (Ümmer willer) Ne, ne, ik dreff so'n Unrech nich länger lier! Ik mutt dar gegen upstahn. Ik mutt den Kaiser wiesen, dat he nich alleen de Welt regeert.

Hellke (entsetzt) Wat wullt du dohn, Heink?

Heink (klapt oir an) Ja, ik mutt gegen den Keiser upstahn.
Hellke (Schweigt) Gegen Napoljon? Heink, büst du narrsch?
Heink Ik will mi rögen, ik will de Schanne utschreen, da he mi
andacht, mi un de ganze Welt -
Hellke (sot em en) Heun, ik bitt di, wes vorsichtig!
Heink: Vorsichtig? Hah! Stillswiegen, bit de Karr so wiet in'n
Druck sitt, dat se der insitten blicwen mutt? Mann'n in'n
Schoot liegen? Ne, dat dot de annern ja all. Men ik, Heink
Stüür, ik mutt'n Utweg finnen, ik mutt!
Hellke (waint) Heink! Heink Stüür! Du makst us noch all unglückelk!
Heink Up Glück un Unglück von'n Eenzelnen Menschen kummt dat ganz
nich an. Wenn der so'n Unrech in de Welt passert at nu, denn
mutt'nrechen Kirl dargegen upstahn - un wenn't sien Lewen
kost't!
Hellke Dat kennst du allecn gegen Napoljon? De annern helpt di doch
nich!
Heink (grimmig) Dar magst woll rech an hebben. De bliewt still-
kens achtern Diek besitten, smökt ehre Piep Tobak un ward
luerhaftig von dat Rumsitten. Men ik will chnen dat wiesen...
Hellke Well driwwt di denn, mehr to dohn, at de annern?
Heink (ruhiger) Well mi driwwt? Nu, mien eegen Geweeten! Viel-
licht mien eegen Fraft. Mi sitt dat bit Hier!
Hellke Oh, Heink, giff di doch tofreeden!
Heink (heut mit de Fust op'n Disch) Mi könt se inkuhlen, wenn ik
hier noch lang besitten blicwen mutt!
Hellke (schreest) Heink!

4.

Jen Baas (hett'n Suld'jenjack an, man to sien enner Tüg passt de
slecht), (un se passt ok nich öwer sien Buuk)
Wat is hier denn för'n Spektakel in de Morgenstunn? Hefft
ji jo vortörnt? (giffit de beidan de Hand)
Heink Jen Baas, wat giffit? Herr Gemeindvorstand? (kiekt em an)
Ne, - wat heast du di rutsteffert? (Lacht) Is jo to'n Lachen.
Hellke (sott den Gast wat to drinken vor)
Jen Baas Rutsteffert - ik mi? Ne, Heink Stüür, so narrsch bin ik
nich - wenn ik ok all old bün. - Dat is'n Befehl von de
Obrigkeit! Jawoöl - ven den Kaiser Napoljon! Man de Box is
mi glicks zweireten. Un de Jack - Disse Franzmänner möt
je ganz kien Fasson haben . . .

Hellke (lacht)

Heink (treckt en de Jack aff) Weg mit de Jack! Hier in mien Hus will ik te'n wennigsten son Kuleur nich sehn.

Jan (Kramt de Jack von'n Botten wedder up) Kumm, kumm dat hört mit to mien Repressalien -

Heink un Hellke (Lacht)

Jan Eh meen : . . Re - pre- sen - taschon!

Heink Ja, man hett sien Not mit all de Frömdwörter nu!

Jan Wat ik noch iragen wull, Heink, du weest dar doch mit Bescheid: Se nöhmt mi nu alltied "maire" (MÄHR). Dar meent se doch woll nich würklich 'n old Perd mit? Denn kann ik mi dat doch nich gefallen laten.

Heink (lacht'n beten) Nu do man nich dummer at du büst, Jan Baas. "Maire", dat heet Borgermeester - Man ik in dien Stee - ik wull mi bedanken for socks/~~je~~ Ehre! Wat giffst di noch eff mit disse Plünneree? Hang den olen Schiet doch an'nen Nagel.

Hellke Oh Gutt nee, Heink, wees doch nich so obsternatsch! Ik mag't nich hörn (geiht rut)

5.

Heink (loppet, Hannen in de Tasch, up un dal)

Jan Loop doch nich ümmer up un dal at'n dullen Bullen!

Heink Ick bün awer dull!

Jan (Begöschend) Weet ik! Weet ik ja, mien Jung! Meenst, mi passt disse Schietkram mit den Napoljon? (Knult de Fust) Jungediweg - wenn ik noch'n Jungkerl wer ....

Heink Sühst du woll! Un ik bün noch jung genog! Ik lat den Kram nich langer so lopen! Ne! Dat do ik nich! Ik will em an de Kehl! Dissen Napoljon!

Jan Meenst, mi jökt dat nich in de Fust? Toslagen mutt men ...

Heink (Haut mit de Fust up den Disch) Woll! Toslagen! Wegfegen at Spreu! ! !

Jan (stellt de Tass bisiet) Wes vörlichtig! Heink! Noch is dat nich Tiet!

Heink Nu snack du mi ok noch von Vörlicht! Büst doch de eenzig vernünftige Kirl hier achtern Dick! Napoljon mutt weg!

Jan De kummt ok weg! Dar kennst di up verleten! -- Süh, Heink 'Stüür' (treckt en bi sick dal) Ik bün old un heff veel belew.. .. Socke scharpen Herrn regeert 'ne korte Tiet. Dat mött wi affwachten.

Heink Tüwen -- affwachten - dat heff ik nu satt !

Jen Heink! Daar' dat Heik kee vermaakt! Gedoe Kieks en di
heff' wi nütt'n nutig gnoeg' kennel geiht wedder bergup!
Der kennst di te verlaten!

Heink Un so lang schall ik mi achter Nuddcr ehr'n Rock verkrupen?

Jen Wat kannst du vondagen all den: Frerich, de sitt wedder
in de Brudellje mit sien Snaps un Koffee - weest woll!
Sien Verstuck konst du ja!

Heink (flötjet dör de Tüür) Söh, söh! Is't wedder so wict! Nu
sitt he fast mit sien Blockdebrucker, un Heink Stüür mutt
em wedder ut de Schist halpen.

Jen (steicht up un leggt Heink de Mannen up de Schuller) Makt
good, mien Jung (In'n Weggeln) Un dat du mi kien dum
Tögen makst von wegen Napoljoni! (aff)

6.

Heink (sott sien Mutz up)

Hellke (kummt rin, kiekt Heink in sien biester Gesicht) Wat is der
los? - Du wullt weg? Heink? (Bang) Du wullt doch nich?
Bliw hier! Bliw bi mi!

Heink Lat de dumme Snackerec. Ik heff wat to dohn - buten, bi'n
Priels...

Hellke Bi'n Priels! Dann waet ik't all! Oh Gutt ne! Wedder wst mit
de Douenan - mit de Napoljonschen!

Heink (geiht rut)

7.

Hellke Geiht eenfach weg! Wat fragt he veel na mi? Dat weer och
fröher enners! Kuumt allens von de Bläckade! Bon den Napoljon.
(geiht up un dal) He mekt mi mien Lewön toschanne! (Smitt
sik Öwerde Weeg) Oh mien Jung, mien lüttje Heink! Off du ok
son Seemann warst mit so'n unruhig Hart at dien Vadder?
Alltict dwars dör - gegen Wind un Wellen an!

8.

Karlin (röpt buten) Hellke! Hellke, wo büst du?

Hellke Hier bi mien Jung! (Bög' sick zärtlich öwer de Weeg)

Karlin (kummt rinklabastert) (kiekt sik ärgerlich na Hellke um)
Was men nich so neik mit dat Kind!

Hellke Noch hört he mi to! Noch is he ganz mien. Nahsten, wenn he
groot is, geiht he ok woll na See to - so at sien Vadder.

Karlin Der kennst du di te verlaten. Wat schall he ok woll anners?
Dien Vadder is bleuen up See, Heink sien Vadder, wat mien

Kirl wer, hett det Weter halt. Un Heink...
Hellke (heftig) Swieg still, Karlin!
Karlin Ik leest mi nich den Mund verbeden. Un ik segg di, at ik dat
meen: Ik harr in socke Tieten kien Kind in de Welt sett.
Hellke (lacht) Meenst woll, de Welt schall stillstahn, wiel Napoljon
dat Regeer hett?
Karlin Iek menn, dat de Mannslü kien Arbcit hefft, dat dar nix
'n Pott is, dat wi bald kien Daek mehr öwer'n Kopp hefft.
Hellke Nu hör up, Swegermudder, darschall Heink woll för uppassen.
Karlin Heink? Ochott, wat so'n verleewt Frominsch nich ellsens glo-
wen deiht. Heink, de mutt hier fein echtern Dick besittan
bliewen, just as de annern ok. Well weet, wo lang at Napoljon
sien Blockede noch durn deiht? Wenn't een Jahr so wesen is,
kann dat ok teihn Jehr so gahn.
Hellke Tein Jahr, seggst du?
Karlin Warum nich?
Hellke Ne, dat kunn Heink ja nich uthollen - tein Jahr nich to Sec
föhren - un he wull doch'n eegen Schipp hebben...
Karlin 'n eegen Schipp! Dat sünd ok socke hochbeenten Gedanken von
Heink Stüär - so wiet kummt dat noch!
Hellke Wat schull dat nich so wiet kamen? So'n Kirl at Heink! Wenn't
rejelle Tieten weren...
Karlin Man dat gifft 'n Napoljon - un kann Heink gegen 'n Back-
abend anhujahmem?
Hellke (dreicht sik aff)
Karlin (Beten wet vorsichtig) Ik wuss woll, wet he don kunn: Kunn
jo sechs unncr de Blockede dorkrupen un von Helgoland
Koffec un Rosinen halen un för sik ne Kist engelsken Tobak.
Denn harr dat Elenn fix'n Enn...
Hellke Du wässt goot, dat deiht Heink nich.
Karlin Woso? Kunn he nich ekkrat so good de Baas wesen at Nabur
Frerich - un beter noch? Is Heink 'n Benbüx?
Hellke Dat weest du woll, dat he dat nich is. Man mit so'n Pitt-
jepattje mag he sick nich effgewen.
Karlin Na, wann du Koffee un Zocker un Rosinen 'n Pittjepattje
nöhmen deist...

9.

Minke Frerichs (kummt an't Finster vörbi)
Karlin Süh, där kummt Minke Frerichs, schall mi is neodon, wo ditmal
afflopen is mit de Blockadefahrt.

Mimke (kunnt rin, van Korf mit Kreuz an'n Arm) Drog ok tohoop.
(kickt in de Waag) Wat maakt de Jung?
Hellke Drog ok, Mimke.
Karlin (schaut Mimke 'n Stohl to) Kumm, sett di. Rest di wedder
affrachert?
Mimke Ja -- och ne! Dat is'n Lewen! Alltict de Sorg um Frerich un
denn de veele Arbeit!
Karlin Sage mal, is Frerich wedder dar von sien Blockadefahrt?
Mimke (kickt sik bang um) Pecht! Ja - ne, wedder dar is he noch nich.
Bloot den Jung hett hi schickt.
Karlin To, ha vertell doch, Mimke!
Mimke Och, ik draff der doch nix öwer snakken. Nehsten hebb ik
dat wedder allens verkeert maakt, seggt Frerich denn.
Hellke Och Mimke, bi us kennst du driest allens seggen. Wi drägt
dat nich wieter.
Karlin Wi kennst us doch von Littjet an.
Mimke Ja, ja, dat is wahr. (Wischt sik öwerde Oogen) Ik muß
doch ok mit wenn datöwer snacken. Oh Gott, wat liggt mi
dat swer up't Hart.
Hellke Wat hatt denn geben?
Karlin Hett Frerich 'n anner Frominsch?
Mimke (risch) Wat fallt di in, Karlin? Mie en Frerich? De
deicht sowat nich.
Karlin Hahe! Dat glöwst du! Mie is in mien ganz Lewen noch kien Kirl
öwern Weg lopen, de nich 'n na'nr anner Frominsch griept,
wenn he ehr kriegen kann.
Hellke Na, nu hör up. Der glow ik nix von! Un Mimke hett ganz wat
ernorsch!
Mimke Dat urget woll seggen. Ja... Frerich is binnen lopen, güstern
al...
Karlin Un denn is he nich na Hus kemmen? Ik hebb doch recht.
He hett och'n anner Frominsch!
Mimke Ne, ochott swieg doch still. Ik vertell di nix --
Hellke (begöschtend) Mimke, du kennst doch Karlin ehr Mundwerk -
se mecht eit nich so, Kumm, vertell is.
Mimke Frerich is binnen lopen - un de Douanens sünd achter em an.
Hellke De Douanens?
Karlin Geh ne, dat gifft 'n Unglück!
Mimke (Sluit de Kinnen fort Gesicht) Nu seggst du dat ok noch!

Karlin Wo is he denn nu mit sien Schipp?
Mimke In'n Priell! Ja, dar hett he sik in verkropen.
Hellke (für sik) In'n Priell! Un Heike wull em na!
Karlin Och, denn wes men ruhig, de Douanens verstaht genz nix von
use Pricle; denn schall dat doch woll goot gahn.
Mimke (smuckert) Meenst dat? Och, wat steh ik alltjet för'n Angst
ut, wenn ëe wedder losgeiht, mien Frerich! Eers, wenn he
glückelt wedder achtern Dick sitt, kann ik ruhig slapen.
Hellke Matt dat denn wesen? Kunnen de Männslüd dat Blockedebreken
denn nich nalaaten?
Karlin Och Deern, wi möt doch wat to eeten hebben.
Hellke Ik meen, dat is gefährlich Spillwark - blot um sik den Duk
vull to slahn.
Mimke Du kannst woll lachen, Hellke, dat dien Heink der nix mit to
dohn hatt.
Karlin Lachen? Schamen do ik mi! So'n staatschen Keptcin at use
Heink! Un denn nix ~~xmmtzzn~~ at achtern Dick sitten un Tobak
smöken....
Hellke Du weest goot, Swegermudder, wo satt Heink dat Kumsitten hett.
Karlin Denn kann ik nich begriepen, dft he nich mit den annern los-
geiht un Koffee un Rosinen holt... Denn harr ik ole Fro
doch ok is'n Plaisir.
Mimke Un all de Sorg un Not, de'n um son Männsvolk hett, dat macht
di woll nix ut, wat Karlin?
Karlin Och ne, so weekhartig bün ik nich. Ik bün doren wennt,
dat'n Mann sien Lewen riskiert. Dat hört mit to.
Hellke Ne, for'n Sack Rosinen, dar is al Heik sien Lewen to billig
insett....
Mimke Dat segg ik ok, Hellke. Dat segg ik allemal to mien Frerich,
Man he will ja nich up mi hörn.
Karlin Mak di men nich to veel Gedanken, Mimke. Mi wer ne full
Spieskammer ok lewer at Heink sien öwerspönschen Infäll.
Mimke Full Spieskammer... Dat ik doch so vergeten bün. (Häupt
ehren Korff to Hand) Hobb jo doch noch'n lüttjen Smeck
mitbracht - 'n beten Koffee un Zecker un ok'n Buddelsluck
for Heink.
Hellke Ne, Mimke, dat mag ik gernich haben.
Mimke Och Deern - dat kumt von Harten.
Karlin (Bekickt sick de Sakentofreen)
Buten (Flinke Männstree)

Karlin (kiekt nochmal in den Korff) Kumm! Gau! Dat ~~zu~~unkt nümm's te
sehn. (Nimmt den Korff, will eft mit Mimke)

10.

Heink un Frerich (Kant rinjetgt, stött in de Dör mit de Fronslu~~op~~ op)

Karlin Wat is nu los? Si Is wat passeert?

Mimke (lecht un weent) Frerich! Mien Frerich! (Will em umfaten,
he wehrt ehr eft)

Heink (o, Hellke, gau'n reinen Lappen her. Frerich hett'n beten
Mallör hett.

Hellke (Söcht stillswiegend in dat Schapp von den Alkoven 'n
Stück Tuch rut)

Mimke (upstört) Du blöttst? (Kickt sik sien Arm an, von den de
Hemdsmeuen zwei runnerhangt. De ganze Kifl sütt affreten
ut)

Karlin Sett di man ers mal un nimm'n Sluck ut dien eegen Boddel u.
denn vertellt!

Heink (Langt Frerich den Boddel hen)

Frerich (töwt garnc, bit Hellke de Glassen rutkregen hett, sett an
un drinkt ut'n Boddel) Dat deit goot!

Heink (sochenkt sik in) Let mi noch'n lüttjen Druppchen in, Frerich.

Karlin Nu segg is, wat hefft ji upstellt, ji beiden?

Heink (lecht) Du fragst, at weren wi noch Scholkinne.

Frerich (feierlich) Heink Sür hett mi dat Lewen rett'!

Mimke Oh du lewe Tict? Mi ward genz swaak! (sett sik)

Hellke Mien Heink!

Karlin Na, denn man her mit Koffee un Rosinen un so!

Frerich Ja, dat is't ja man: De swemmt all in't Water! Ok dc goede
Whisky! Dat is dat Malleuer.

Heink (lacht) Dat argert di woll am meersten, wat?

Frerich (kickt em von unnen an) Na, wenn wi de rctt' harrn, kunner
wi dissen gooden Dag doch begeeten, at sik dat hört -

Heink Un du kunnst beter wer fast wasscn, wat?

Hellke Nu macht nich son Trelar. Ik will weten, wat passeert is.

Heink Gustern is Frerich bi Nach un Nebel von Helgoland efföhrt.
Dat ganze Schipp full Konterbande.

Frerich Harrok'n fein Kleed fer di derbi, Hellke.

Heink At he denn an sien olln Platz anleggen will, sitt de stief
vull Douanens.

Karlin Dat disse Napoljonschen öwerall ehre Nees twischen hebben möt.

Frerich Nu, ick denn wedder aff, rin in'n Priel. Man dar hefft se mi
ok upstöört.

Mimke Oh, mien beste Mann, wat hest du utstehn.

Frerich Blarr man nich, Mimke.

Karlin Un denn hest du de ganze Ladung öwer Bord smieten? Dat doch
to ärgerlich.

Frerich wat schull ik anners dohn? Annars har mi sülwst de Fisch
fretten.

Heink Doch, dat wer dar dicht bi.

Hellike Wo büst du dar denn twischen kamen, Heink?

Heink Ik? Och ...de Douan is öwer mien Foot stolpert - rein toffal-
lig - just as he sien Ladung up Frerich afschoten wull. Beten
hett he ja noch affkregen. Blött noch?

Frerich (kiekt na sien Arm, de Froonsli ok) Ne, achwat! Dat hett nix
to seggen, Mimke, nu giff di man. Heink, dat verget ik di mien
ganz Lewen nich!

Heink Ja, ik kann mien Freind doch nich goed for mien eegen Oogen
dodscheeten laten - wenn he't ook verdeent harr.

Frerich Verdeent - seggst du?

Heink Ja, for dien Lichfarigkeit. Is dat denn ne Art for'n Kirl,
sien Lewen for so'n Pittjepattje to riskeern?

Mimke Segg du em dat man. Rech hest du. Ne, Frerich, dit Blokade-
breken mut nu'n Enn hebben.

Frerich Hol dien Mul, Un du, Heink, lat mi inn Freen. Ik do, wat
wesen mutt. Schöllt wi Hungers Starwen?

Heink Ik will di wat seggen, Frerich, mit dien Arm draffst di norma-
sehn laten. Annars weet jedeen, dat du dat büst, up den de
Douan schoten hett. Un denn is dat ut mit di.

Mimke Oh Gutt ne!

Frerich Meenst dat?

Heink Doch. Finnen dot se den Kirl, dat is klar! Denn wi em ok in'n
Graben smeten hefft. Du musst hier for't erste verschwinnen,
Frerich.

Karlin Denn musst du mit de Jungkerls los to'n Blockadebreken, Hein!

Heink (schüttkoppt) Du büst doch rein narrsch. Ik segg di, ik will
mit socken verdwatschten Kram nix to don habben.

Karlin Heink Stüür; schamst di nich? Wullt dien oogen Lid in'n Stick
laten. Se brukst di nu, wenn Frerich utfallt. Een vernünftigen
Kirl mütt dabei wesen, dat musst doch inschn.

Heink (fünsch) Ik sch in, dat mi hier nüms vorsticht.

Hellke Is Blokadebrücken denn son Unrech in dien Oogen, Heink? Du
hollst doch anners nich mit Napoljon?

Heink Ji snakt so dummerhaftig, as ji't verstaht. Ik seh dat et'n
Unrech an, for'n Kist Tobak mien Lewen to riskern.

Frerich Wat schöllt wi anners don, wenn Napoljon de free Seevocht
verbeden deicht?

Heink Wi möt den Kaiser to'n Düwel jagen, wo he henhört.

Frerich Kannst doch nich gegen' Föhr Meß anstinken, Heink.

Heink Ik för mien Deel kick dat nu nich länger mit an.

Hellke(Upstöört) Wat wüllt du don? Heink? -

Heink Ik go na den Engelsmann - - -

Frerich Du büst nich recht klook, Mann.

Heink Ik jeg Napoljon to'n Düwel, ik mak dat Meer wedder free!

Hellke Well hatt di socke Gedanken ingewen?

Karlin Slecht - slecht is dat von di! Du hast Fro un' Kind! Hier
bliewen musst du un stillholin!

Heink M i e n U p g a w i s d a t t o s t ü û r n !

Mimke (schüttkoppt) Nu versteh een de Mannslüü! To Frerich'scggt he,
he sett to'n Unrecht sich Lewen up't Spill - un he sülwens!...

Heink Ik riskier mien Lewen nich for'n Sack Rosinen. - Ik will up-
stahn gegen dat Unrech in disse Welt. Ik will dat nich eenfech
so hengahn laten, dat e e n Minsch us all in't Unglück bringt.
Ik will em wiesen, dat he ok bloot'n Minsch is, disse Kaiser.
Dat der noch uses Herrgott in'n Heben sitt, de weet, wat Rech
un Unrech is - wenn de mecrsten Minschen hier up disse Eer
dat ok vergessen hafft.

Karlin (Minnechten) Oh, wat hochbeente Gedanken!

Frerich Nix, ganz nix kennst du gegen Napoljon!

Heink (wild) Dat will ik jo wiesen! Sien Tiet is bald afflopen! Bald
hett he utspeelt!

Karlin Un du wüllt cm en de Kehl, wat?

Heink Ik nich alleen! Der sind sick woll noch anners wecke. Man
wenn nich - (habt den Kopp up) - ja, wenn't wescn mutt : Ik
alleen!

Hellke (steicht ganz verbaast)

Mimke (red' up chr in)

Frerich (will alltiet wat seggen, man Karlin fallt en in't Wirt)

Karlin Du büst'n Keptcin un kien General!

Heink Wenn der kien General un kien König is, de weet, wat he gegen
den Düwel to don hett, denn mutt de Keptcin Heink Stüür chr

dat wiesch.

Karlin Ik glow, du büsst nich rech klook. Ik will nix mehr mit di to den hebben. (Dreint sik angerlich off na'n Herd to, wo se mit Pötten kleppert)

Hellke (faat Heink um) Lat de groten Herren sik de Köppen inheun. Du schaest bi mi blicwep.

Heink (mekt sik sinnig frie)

Mimke und Frerich (red tohoop up Heink in) Dat will ik di soggen ...

Heink Du müsst hier weg, Frerich. To - anners find di noch de Napolijoneschen.

11.

(buten flinke Tree)

Mimke (schreut) Jees noch! Dar kamt se all! Se wöllt en halen!

Diderk Pink (kammt rin, kiekt von een to'n annern, da all verbaast steht. lacht) Ji kiekt mi an, as wer ik de leibhaftige Düwel. Wat is hier denn los?

Mimke (seckt up'n Stohl) Du büsst dat, Diderk Pink. Heff ik mi verjagt!

Frerich Dann Düwel ok, ja!

Karlin Du kummet just to rech, um Heink de Nucken uttodriewen. Da verstcihet doch wat von't Lewen. So'n Affket in de Stadt, die hett doch bweall sien Nees twischen!

Diderk Nees twischen?

Heink (unfründlich) Wat heest hier to söken, Afket?

Hellke (kiekt Heink verdraten an) Kumm Diderk, sett di her! Ik schenk di ok 'n Mittjen in. (all dres Mannslüd kriegt 'n Sluck)

Diderk (is hiel fründlich to Hellke)

Hellke (to Diderk, se leggt 'em de Hennen op de Schuller) Felp du mi doch, Diderk. He willi gress kien Vernunft annehmen.

Karlin Stall di vor, Heink, de will gegen Napolijon an.

Diderk (lacht luthels) Gegen Napolijon?

Heink (angerlich) Wat gifft dar to lachen, Afket?

Frerich Den is nich to raten. So'n obsternatschen Karl! Ik meg dor nix mehr von hören. Kumm, Mimke, ik will mo Bus.

(Tracht mit Mimke off)

12.

Mimke (kiekt sik noch retlos um) Karlin, mak geu den Korff ledig!

Karlin (ok mit off)

Diderk Wat heest du di der in'n Kopp sett, Heink Stüür? So'n lüttje

Kaptein hier achtern Dick will gegen den grotcn Kaiser an?
Heink (höhnisch) Grotcn Kaiser - höh!
Diderk He steckt di in't Lock, du!
Heink Ik jag em in de Höll!
Diderk Du heest dat in de Woer at de Kester in'n Steert. Nix warst du
beschicken.
Heink (fünsch) Dat will ik di wiesen!
Hellke (kickt unglückelt von een to'n annern)
Diderk Woso stellst di nich good mit Napoljon? Kick mi doch an. Mi
geiht dat good.
Hink (kickt em minnschen en) Ja, di geiht dat good. Di! Lat de annern
hungern, frern. Lat se sik versupen, wenn se nich mit dat
Lowen klar kommt! Wat scheert di dat - wat, Affkaat? Wenn dien
Buk man full is! Wenn in diec Taschen man dat Geld klimpert!
Hellke Heink! Wo kennst du so mit Diderk snacken? Wat hett he do dor?
(snackt begöschend up Heink in)
Diderk (geiht wieledess unruhig up un dal, to sik sülwst) Lat em
doch! Lat em doch in sich Unglück lopen. Vielleicht - ja, weten
kann man't nich. (Dreicht sik mit'n fröndlich Gesicht to Hellke
um) Ik kann anners woll begriepen, dat du dat Stillsitten nich
mehr utholln kennst, Heink.
Heink Dat ers vernünftig Wurd, dat ik van di hör.
Diderk Büst du denn säker, dat de Engelsmann gegen Napoljon upkommt?
Heink Hest du ell mal'n Mus sehn, de n̄ Katt dootbieten kunn?
    (TLangsam, mit Bedüitung)
Hellke Ne Mus, de n̄ Katt doottitt?
Diderk So meenst du dat? Dat sünd gefährliche Ansichten. Du meenst
Napoljon mit de Mus?
Heink So meen ik dat. Un ik weet, dat noch nie, solang de Eer steiht,
e en Mensch gegen den Willen von de ganze Welt sien Macht
dörchsetten kunn langer at'n paer Jahr. Ok Napoljon sien
Tiet is bald um. Un ik will niem Deel don, dat he wegkommt.
Wann se all blind sünd - ik bün dat nich.
Diderk Ik komm di nich holen. Men de Sorg for dien Fro, de legg in
mien Hennen. Ik will for chr un den Jungen upkommen, soleng
at du wegbüst.
Heink (giffit em de Hans) Dat is dankenswert, Affkaat. De Broefen
schick ik denn en di. In de Stadt kriegst du sc chröder.
Diderk Dat is rech. Kennst di to verletzen - kummt allens in de Reg.
    (to Hellke) Nu ween doch nich so. He bliwt doch nich for alle
Tieten weg. (to Heink) Vielleicht besinnst di noch, Heink.
    (giffit em de Hand. - eff.)

13.

Hellke (faat Heink um) Heink! Dat kennst mi doch nich anden! Knnst doch nich eenfach so von mi weggohn! Von mi un den Jung!

Heink Nich in de Längde liggt dat Glück, men da de Deepde. Wi dröwt nich bloot an use eegen lüttje Menschentwesen denken.
Darto hett Gott us nich in de 'elt sett.

Hellke Denk doch an dien Kind, en usen lüttjen Jung.

Heink (bögt sik öwer de Weeg, bewegt) Mak mi dat Watt nich swar.

Hellke (zärtlich) Is use Lewen nich eers anfungen? Dat kann doch nich nu al utwesen!

Heink (drückt sik na ehr um) Ik kam doch wedder!

Hellke So? Du kummst "edder? Well seggt di dat? Der is de See, un der sünd Napoleon sien Sultaten. Is dat nich ek'n Gottversöken?
Slimmer at de Blockadefahrt?

Heink Ik mutt. Dat is wien Upgaw!

Hellke Du hest dat Rumsitten satt! Di lockt dat gefährliche Lewen!

Heink (hett sik von ehr affdreicht)

Hellke Nu wes doch nich unkleek! Du kennst doch so nich von mi weggahn!

Heink Ik mutt! De, de mehr süht, mut ok mehr den!

Hellke Mann! Wat söggst du di den swarsten Weg!

Heink (macht de Dör up. De Wind bruuust)

Hellke Heink! Bliew hier!

Heink (Deep in Sinnen) Mien Upgaw is dat te stüurn! Ja ! Gegen dat Unrecht in de Welt te stüurn!

(geht langsam weg)

Hellke (loyt no de Dör) Heink! Heink! (kummt starr torüeg)

He lett mi alleen! (fällt öwer de Weeg - na 'ner Tict....Hellke bält den Kopp up) Sien Upgaw - hett he seggt ....

- - - - -

II.

(Harwst 1812)

1.

Dat is noch schummerig. De Finsterleden is dicht un ok de Dör von den Alkoven. - Achtert Finster hört man Dorpmusik un gröhrende Mannsstimmen.

De Alkovendör fluggt up.

Hellke (Jumpt ut'n Bedd, Ummerjack un Unncrrock an) Ji verdriichten

Kirls! Känt ji mi denn nie nich in Frieden laten? Ummor um wien
Hus te striken! (ritt dat Finster up, man hört Lachen un
Popen, affklaabasternde Träe)

Karlin (kummt hin, Hechjock un Nachmitz an, Nicht in de Hand) Wat
wer der wedder los?

Hellke (mekt dat Finster wedder to) Och nix! (mekt de Lücht an)

Karlin Vearn dar wedder Kirls achtet Finster?

Hellke Du markst ok allens!

Karlin Igitt! Schullen sik wat schamen!

Hellke Dat is'n Elenn! (Treckt sick 'n Klod an)

Karlin (pustchr Lücht ut) Un allens bleot, wiel Heink nich sien
Steert in'n Hus laten kann!

Hellke Der draff'n nich an denken! (Henteert an'n Hord)

Karlin Söss Jahren is he nu bald weg.

Hellke (hört up to arbciden) Söss Jahren! Dat'n Mensch dat uthollt!
Söss Jahren ehn Naricht von Heink! Nich eenmal hett he
schreuen.

Karlin Well weet, off he nich all längs inne Grund liggt. Ik glow
dat allemal. Wat Heink sien Vadder wer...

Hellke Swieg still, ik mag der nix von hörn.

Karlin Hett gauz hier Wurt, den Kopp in'n Sand to stecken. Heink
kummt nich wedder - un dormit basta. Harr he anners nich
schrifwen kann?

Hellke (henteert mit Potten un Kannen) Kien enziger Erecw in all
de Jährn! - - - (na ne Tikt, kickt in ne Trumm) De Bookweeten
is ok all wedder all.

Karlin So is dat: Bookweeten is all! Speck heff wi nich. Ne Tusst -
wo sütt de eegendlich noch ut? Een Hunnelowen is dat! Wat hett
Heink for'n Unnen an us don - nn di, an den Jung un ok an mi!

Hellke Ja, wi kamt swer dör de Tint.

Karlin (faat Hellke bi'n Arm) Du, lat us dar mal vcrünfdig Öwer
snacken: so kann dat nich wieder gahn. Schust man Diderk Pink
nehmen. Denn harr dc Spktakel nachts achtet Finster ok'n
Enn - un wi harrn sett to eten.

Hellke Diderk Pink, wat fallt di in?

Karlin Na, de is doch so vcrlewt in di, dat sütt doch'n Blinnen.
Un dat weet ok jedeen hier achtern Diek, so focken, st he di
besökken deiht.

Hellke (fünsscher) So? Jedeen weet dat? Bloot ik, ik will dar nix
vom wissen. Ur wi geht dat doch voll an, nich?

Karlin Net hest duim g'schon Diderk Pink? So'n Afkort in de Stedt, de

hett sien good Utkamch, dat is wat fastet un geht nich immer
up un dol at bi se'n Seemann.

Hellke So magst du snacken?

Karlin Ik stah mit beide Föt up de Eew. Wenn du so'n feinen Bahnt-
je finnen kannst, brukst di nich wieder afftomorrenchen.

Hellke Ne, der will ik nix van weeten.

Karlin Oh watt, ~ ! Du schust di dat öwerleggen mit Diderk ~

Hellke Un wenn Heink denn doch wedder käm?

Karlin De kummt nie un nümmen, dat segg ik di. Söss Jehrni!
Stull di dat vör. Un denn nix von sik hören laten, gnuß nix!

Hellke (faat Karlin um) Och Sweegermudder, wo kenn dat Löwen so hant
wesen? Ritt de utenanner, da sik laau hofft - un de nich mehr
mitanner utkamch könt, möt tschoep blicwone.

Karlin Ja, is allens verdreicht in de Welt.

Hellke Wenn ik bloot wuss: Wo t o ? (stüftzt) Man dat Spintisern
hett kian Wert. Darven word w dres nich satt. (kickt ut'n Fin-
ster, wart all haller) Ik schull vondagen Kartuffeln utkriegen
bi Jan Baas ....

Karlin (kickt na den Heben) Der ward nix von. Dat gifft Schietwees.

Schulln man wedder up't Bett gahn.

Hellke (satt sik an't Spinnrad) Ne, denn mutt ik man an't Spinnen
gehn. Hoff dar noch'n Barg Wull kregen von Mimke, de mutt
tofn Winter klar warn.

Karlin Kartuffeln utkriegen, Spinnen for anier Lüd - Jees ne!

2.

Frerich (geht an't Fin ter vörbi)

Karlin Jees ne, Frerich: so fröh ell? Wat will de donn bi us? Ik bün
ja noch garne entrocken - ik kam glicks wedder - (Rut)

3.

Frerich (kummt liese rin) Hellke, büst alleen?

Hellke (spinnt wicter) Karlin kummt glicks. Go'n Morn, Frerich.
Hest wat up'n Herten?

Frerich Up'n Herten? Hoff ik, heff ik... (Will ehr umfraten)

Hellke Lat dat, Frerich, wat fallt die in?

Frerich Büst du nich Hellke?

Hellke (mutt'n beten lachen) Dat is'n Tostand mit jo Mannslüd.

Frerich (treckt'n Stohl dicht an Hellke ran) To, Decrn, lat dat Spin-
nen. Giff mi doch'n Sötcn!

Hellke (ägerlich) Schamst di nich?

Frerich Wet schull ik ti schamen?

Hellke Du hast nu Fro in't Hus.

Rorich Ne Fucc, sogest du? Ja, ne Köksch un ne Reinmaukefro un viellicht noch ne Kinnuwifro - de hebb ik in't Hus - Man ne Fro, de mi aufseet, de up wien Schoot sitt un mi stroken deiht, dc for n. J. dat is - de hebb ik nich.

Hellke Na, dervon will ik nix weten. Mimke is ne goede Fro.

Frerich Good is se, ja, man te langwielig.

Hellke Un dann schull ik so dien Tietverdriew wesen, wet?

Frerich (will chr wedder umfaaten) Och, Hellke, ne!

Hellke Wet denn ammers?

Frerich (vorlegen, steicht up) Ja, Hellke, wenn du wollt - ik meeu, wann du mi iernsthaftig hebben wollt - ik do allens for di....

Hellke (leicht minnachten) Na, ik will di nich bi't Wurt nehmen.

Frerich (will chr wedder umfaaten) To doch Hellke, een Söter! Kick du harrst dat so geot mit mi toligen. Ik kann di Fleeder nitbringen, Koffee, Rosinen, allens, wat du wollt.

Hellke Nu is noog. Ik will dich Snackeree nich for iernst nehmen, ammers....

Frerich (indringlich) Hellke, du büst doch'n Fro, dc in de Welt passst. Musst doch insahn, dat Mimke un ik .. dat se veel to old zör mi is. Un dann dat Gesicht, wat se hett - ne, ik kann se nich mehr ankieken, kann ik se! Un i k? (schmitt sik in Positur) Büs ik nich noch'n rischen Kirl? Ik kann woll so'n smucke Fro bruchen, et du büst, Hellke.

Hellke (ruhig, kann sik dat Lechen nich verkniegen) Du büst woll gull, Frerich!

Frerich Ya ek doch, wat hast du for wecke Arms! (strect deröwer)

Hellke (gimmt em'n lüttjen Slag an'n Hals) So! So week stünd de!

4.

(achtern Flüstercr ilige Tree, de Husdör pingelt)

Mimke (buteu) Karlin! Karlin!

Frerich (jagt tohoop, geiht'n paar Tree von Hellke weg un treckt sien Raseruntje torecht)

Hellke (lacht so bi sik öwer Frerich, spinnt fliestig wister)

Mimke (steckt den Kopp dör de Dör) Is Karlin binnen? Och Je!

Hier bist du, Frerich? Du sässt doch.... ne, wat hast du hier denn to söken?

Hellke (fründlich) Go'n Morgen ok, Mimke, hast good slapen? Hast ok kien Wehdag vondogn?

Mimke Morn. Hellke, Beten Koppchen hebb ik, ammers geiht. (dreift sik wadder te Frerich hen) Du harrst dat doch so drock, dat du wegkümst - hast nich mal dich Koffee utdrunken - Un nu büst du hier?

Frerich (verlegen) Ja, ok doch! (Faet Mimke um) Suh, ik wull Hellke fragen, off os di nich'n beten to Hand gehn wull bi dien veele Arbeit. Du biest doch rein to schwack in de letzte Tiet (risch) Ja, so wer jet (Flinkert Hellke to, de ehr Lachen nich verbieten kann)

Mimke (faet em um den Hals) Oh mien goede Mann! Man ne! Ik verhal mi woll wedder.

Hellke (Hört up t o spinnen un hanteort an'n Herd) Schall ik Karlin wat bestelln, Mimke?

Mimke Och, ik wull ehr bloot vertellen, dat mi de Kräutertee hulpen hett. - Se wull dat ja nich glowen...

Hellke (lacht hell) Hest ell wedder 'n annern Tee utprobeert?

Frerich (liese) Dar süst du't! Nich to'n Uthoolen!

Mimke Du schaest disse Kur ok mitwaken, Frerich - denn hest ger keen Verlangen mehr na dien Piep orer na Koffee oerer anners wat!

Frerich (entsetzt) Ik? Ik will mi wahren! Ik gah öwerhaupt nu weg - ik mutt noch de Ware affholen - dc hebb ik güstern dar unnen bi usen Priel versteckt - weesst woll Hellke, dar achtern, wo Heink mi mal dat Lewen rett hett.

Hellke Du geihst noch ümmer up Blockadefahrt, Frerich?

Frerich Wat schull ik woll nich, Hellke? Dat Geschäft bleut! Hett us ell good wat inbrocht, wat Mimke? Wi könt us bald'n golden Steert ansetten.

Mimke Ja, du bringst ja ellerlei an't Hus - man rech is mi dat nich.

Frerich Och watt, rech orer nich rech! (stellt sik vor Hellke) Dat segg ik di, dien Heink, de harr hier blicken musst. Wat harrn wi denn all upstellen kunnt. Sien eegen Herr up'n grodet Schipp kunn he denn wesen! Man necc! Dicke Rosinen harr he in'n Kopp von wegen Napoljon affscetten! All dumm Tüg! De Kaiser sitt up sien Thron - un Heink Stüür hcfft de Fisch haelt.

Mimke (nimmt Frerich bi'n Arm) Frerich! (to Hellke, de liekut-kickt) Mak di nix ut sien Snackerce.

Frerich (verlegen) Ik wull di nich wehdon, Hellke. Ik bring di ok wat Goods mit von de Konterbande.

Hellke (moe) Is ell good, Frerich. Ik bün nich mehr veel verwachten - von nüms mehr.

Frerich (dreicht sien Mütz verlegen in de Hannen) Na, denn Adjüs-ok! Ik-fahr denn naisten furssen wieter up Blockadefahrt, Mimke.

Mimke (klammert sik an em) Ne, Frerich, ik bitt di, ditmal nich. Wi hefft doch de Spieskamer un den Keller un allens bit haben hen full. Du höwst doch nix to holen - wi hebbt noog.

Frerich Dat versteihst du nich. Ik do dat ut Passion.

Mimke Ut wat?

Frerich Ja, ut Passion! Mi driwwt dat, so at dat Heink Stüür drownen hett. Jij seggt doch alltjet, dat weer wat Fröötd. Süh, un mich Passion is dat nu mal, Napoljon bedrögen! (Lacht lichtfarrig, sleicht sik up de Knee) Jäähä - Bedrögen! (hakt'n krummen Puckel) Unnerdörkrupen! Anscheeten! Hähä!

Hellke Un eenmal kriegt se di tofsaat, un denn hast verspeelt, Frerich. Dar is kien Heink Stüür mehr, de di helpen kann.

Mimke (jalscherig) Ja, dar bin ik ok bang for. Eenmal geiht' söhseß. Ik segg, he schull nu uphollen - wi hefft doch nöög.

Frerich (lichtfarrig) Ne, mi mikt mi dat just so'n Spiejök. Hört mal to, jij beiden, wenn ik nu Wedder kom, bring ik jo'n heel moj Kiesel mit - ne de nece Möd - un dann goh. wi tchoop na'n Danzen, nich? (Nimmt in jeden Arm een Fröominesch un macht'n paar Danztree)

Mimke (ritt sik argerlich los) Ne, dat du ol nix at dumm Tög in'n Kopp hast!

Hellke (lacht'n beten) He mutt so upbrukt warn, Mimke!

5.

Karlin (kummt rin) Hier geiht dat ja höllischen vergnögt to. (to Hellke) Gifft nix to'n Fröhstück? Segg mal, is de Watersoppen klar?

Frerich Watersoppen, wenn ik dat bloot hör! Ne, hier mag ik nich langer bliewen. (loppt weg, all lacht)

6.

Mimke Ne ek doch, dat Heink jo so in'n Stich laten hett - son Lewen!

Karlin (grimmig) Dat magst woll seggen!

Hellke Oh wat, wi last us nich unnerkriegen.

Mimke Ne, allens wat recht is, Hellke, du büst to bewunnern - ik - ik harr mi all längs von so'n Lewen affmakt.

Karlin Sc hett doch den Jung.

Hollke Ja, mien Jung, dat is mien een un alls. For denn quäl ik mi, sorg, dat wat' up'n Disch steiht, dat he Tüg hett un ne warm Stuw. Nu, wenn de Jung dar nich wer....

Karlin (Sett'n beten wat pulterig drue Tellers up'n Disch) Inladen könt wi di nich, to us Watersoppen, Mimke!

Mimke (beten vorlegen) Ne, ne, - ik mutt ja ok gau achter Frerich en - ne kann ja ganz ohn mi nich to (vertrolich) Wi lewt ja allited noch in'n Honnigmond!

Karlin (lacht) Wat du nich segest. -

Hellke (mutt ok lachen)

Mimke Ne denn adjüs ok. (steckt den Kopp noch wedder in de Dör)
Vonmidddeg hefft jil'n Stück Speck in'n Pott... der sorg ik
für. (aff. - de Dör pingelt)

7.

Hellke Goodarrig is Mimke ja man eenmal,
Karlin Dat lett sik nich effotrieden - se is man blot so wehleidig.
Hellke Ja, dat is ok Frerich sien Arger.
Karlin So? Ne, ik glow, den Konigmond hett Mimke blot in ehr ~~inbil-~~
dung. Men lat se. Well güt d-t Lewen, es dat würtlich ist?
... I k sch, dat us Watersoppen kold ward.
Hellke (hört up to spinnen) Wo bliwwt us Jung denn? (Roppt ut de Dör)
Lüttje Heink! !
Karlin Is he dei nich? Is woll mit Mimke lopen. Dar giftt Bookweet
jehinnerk.
Dat mag ja woll. (Reid sett sik en'n Disch tu'n Eten)
Karlin An'n Diek is he ja woll nich wedder?
Hellke (hört up to ceten) An'n Diek?
Karlin Dar is he ja nich wegtoholln, de lüttje Kleibüdel. Water,
Bootfährn, en lewsten up grode Fahrt - wat?
Hellke Dat liggt em int Bloot, just so at Heink.
Karlin Dat werd'n Seemann et man een, dat is säker.
Hellke (leggt den Jöpel weg) Du, Frerich hett em doch woll nich mit-
nahmen? Ik loop gau mal röwer! (Aff)
Karlin (ett richtig wieder) Mit den Jung kriegt se noch ehr Not! Hett
just so'n dullen Kopp et sien Vadder Heink! Un denn dat Longen
net Water!

8.

Jan Baas (kummt rin ohn sien napoljonschen Jack) Dag Karlin.
Karlin Dag ok, Jan Baas.
Jan Is Hellke nich in?
Karlin Ne, de jagt achter us lüttje Heink an. Is us weglopen - woll
wedder an't Water, de lütt Divkater!
Jan So? - Ja, beholt em vondagen bi Hus, hörst woll, Karlin!
Karlin Is wedder dicke Luft?
Jan So is dat. Büst ja'n vernünftig Frominsch, de noch gliks
loosachxpet, wenn se'n Mus lätt. - Ik wull jo wahrschaun.
De Napoljonschen sind wedder up Umstüür. Weet nich, wat de
wedder vor Grappen in'n Kopp hefft.
Karlin Jeze re, dat es ehn nich in Frieden laten könnt!
Wenn Hellke bloot den Jungen toraten kriegt!

Jan Un wet iek anners noch seggen wull - Karlin - wo iek di just alieen dropen do: Ik seh hier immer den plen Apen - ik moen Afkaten -- rumstiegen . . .

Karlin Diderk Pink ?

Jan Just den. Wat will de ol Kerl von jo? Rett he wat mit Hellke?

Karlin Och - snack doch nicht. He halpt us blot so'n beten mit allen in de Reeg.

Jan Dat hett he nich nödig. Der will iek woll för upkomen. Hier is ne Wust für jo - de bün iek Heink noch schullig . . .

Karlin (kiekt de Wust verlaeht an) Ne Wust!! Men nee .. Hellke will dat nich . . .

Jan De Wust beholst du - kannst ja men seggen, de wer in Garn wussen.

Karlin Büst doch'n gooden Kerl, Jan Bass. - Men wat kost du eigentlich gegen Diderk Pink?

Jan Dat will iek di seggen: He is'n Napcljonschen Fründ. Overall hett he sien Näs twischen. Dissen Spektakel vondagen wedder hefft wi ok bloot den olen Sliker to verdanken. Schall mi is meedoorn, off he hier nich glicks andükert kummt.

Karlin Och Jan Bass - du sühst dat nich rech an - Diderk is'n Kerl, de passt in de Welt. Alltist mit moje Kledage un ne full Spicekamer in't Hus.

Jan Der seggst du't sülwst! Anner lid hungert - un he hett Schinken un Botter un Weetwurst all up een Brodt! Ne, Karlin, de Afkaat hett nix in'n Sinn at sien eegen Vordael - un dat is in mien Oogen all slecht nog - man iek glow, he hett ok noch mehr up sien Puckel - He geiht krumme Wege . . .

Diderk (steicht all ne Tietlang in de Dör, wann he deint gaus fröndlich, at wann he nix hört hett) Suh, go'n Dag ek tphaop.

Karlin (kiekt Jan fünsch an, fröndlich to Diderk) Go'n Dag ok, Diderk Pink.

Jan (grummelig) Wat snüffelst du hier denn herum?

Diderk Wahr dien Tung - anners kunn di dat slecht bekennen.

Jan So? Sett mi man driest up de swarte List.

Diderk Tiet wurd dat.

Karlin Kabbelt jo nich, ji verdreikt Mannsvolk. Dat lie iek nich in mien Hus.

Jan (nimmt sien Mutz) Wi snackt dor noch ower, Afkaat.

(in'n Weggahn) Adjüs Karlin -- Van Ecink hefft ji ümmer noch nix hört?

Diderk Ne, de lett nix von sick hörn.

Jan Sunnerbar! (Aff)

Karlin So'n ollen Bullerbäller.

Diderk Jan Baas loppt sick noch fast mit sien Obsternatschheit.

Karlin (nickkoppt)

Diderk Un wo is Hellke denn?

Karlin Se schall woll glickts kamen. Sökt blot us Mittge-Heink.

Diderk So, ja - ick habb ehr wedder wat mitbracht ut de Stadt.

Wiet'n heel moj Kleed)

Karlin Denn Lunner ok! Du lettst di dat wat kosten!

Diderk (dreicht dat Kleed hen un her, kickt Karlin von unnen op
an) Mudder Karlin, du passt doch in de Welt. Wullt du nich'n
good Wurt bi Hellke for mi inloggen?

Karlin Ochott, Afkaet, du bist doch ehners ok nich up'n Mund fulln.

Diderk (sett sick dicht bi ehr hen, ifrig) Du weest doch well, wo
lang at ick all achter Hellke herloppen do? All siet ick
ut de School kamen bün. Heink Stüür hett se mi denn vor
de Nees wegnahmen. So'n Fro at Hellke giffit in de wiete
Welt ja nich. Ick mutt ehr hebben.

Karlin (steiht up) Denn seh man to, dat du ehr kriegst. Dar kummt
se an.

I.

Hellke (kummt upstört rin) Stell di dat vor, Swegermudder, dc Jung
is mit Frerich losföhrt!

Karlin (sleicht de Hannen öwern Kopp tohoop) Wo is dat möglich?
Hett Frerich denn ganz sien Verstand verlorn? So'n Kind
mit up Blockadefahrt?

Diderk Dat verstah ick ok nich! Frerich is doch to lichtfarig.

Hellke Diderk? (giffit em so bihen de Hand) Wat maakt wi bloot? Weest
du dar kien Rat to?

Karlin Den Jung fehlt de Vadder. De muss ja den Achtersten full
habben.

Diderk Könt wi denn nüms naschicken? Vicllicht is dat Schipp noch
gar ne so wict weg?

Karlin Dat is'n Gedanke! Je, ik lop an'n Dick.

Hellke (will mit aff)

Karlin Ne, dat lat mi man. Bliw du man hier. (aff)

II.

Diderk (begöschen) Kumm, Hellke, nu reg di man nich so up.

Hellke (geiht hanneringend up un dal) Och mien Jung, mien lüttje
Jung! Hebb ick nich noog uppasst? Hebb ick nich Tiet gnog

for em hatt? Ne Mudder, de ümmer spinnen mutt oer Kantuf-
fen utkriegen oer unners wat ...

Diderk (hett an't Finster stehn, Hannen up'n Rügg, nu draicht he
sick batz um) Dat stimmt. Dat is Unrech gegen dien Kind.

Hellke Nu seggst du dat ok noch?

Diderk Ja, dat is dc reine Wahrheit.

Hellke Wat schall ick denn maken? Ick mutt doch für dat Utkamen
sorgen?

Diderk Dat is Mannsaak.

Hellke Wenn de Vadder nich dar is, mutt de Mudder darför upkommen.

Diderk Ne Sünn un Schenn is dat, wo Heink en jo hennelt hett. Ne
Fro ahn Mann, 'n Kind ehn Vadder! Un blot, wiec he wat be-
leewen woll in de wietc Welt. Kunn dat Stillsitten nich ut-
holn! - Hellke - (wild) Hellke: I k harr di nie alleen
laten! Ick gung nie vun di weg!

Hellke (möe) Lat man, Diderk.

Diderk Ne, du schet det nu hörn: Ik lur up di ell de Jahren.
Weer mien Fro! Kumm mit den Jung in de Stadt. Denn is he
hier weg von't Water. To, Hellke, segg " ja! ".

Hellke Du hest kien Rech, so mit mi to snacken.

Diderk Kien Rech? Well hett all de Tict, de Heink nu weg is, tro
to di stahn?

Hellke Dat woll, man ick weet nich, off Heink lewt oer nich.

Diderk (wild) Un wenn he lewt? Hett de denn noch'n Rech up di? Hett
he di denn nich ohn Not all disse Jahre quält?

Hellke Ohn' Not, seggst du?

Diderk Herr he nich hier bliewen kunnt?

Hellke (möe) He hett sick insatt for ne Upgaw, for sien Upgaw in
dit Lewen.

Diderk Un dat glowst du? He is weggehn, wiec he dit Lewen satt harr.
He wull den Düwel danzen schn, ja, dat wull he.

Hellke Heink Säür un de Düwel? Dat passt nich tohoop. Socke Ge-
danken gifft d i de Düwel sülwst in, Diderk.

Diderk (bitt up de Lippen, ruhiger) Hellke, hör mi to: Wat du nu
belewst mit den Jung, dat is'n Teken von Baben. Du warst
doch nich alleen klar mit dat Kind. De mutt doch wedder'n
Vadder hebben. (Faat chr sinnig um) Ick will di ja nich
drängen - öwerlegg di dat in Ruh mit Karlin.

Hellke Mit Karlin? De best du woll up dich Siet?

Diderk Karlin, de kennt dat Lewen.

Hellke Karlin, de dicht alltiet dat, watchr sylwens den grötsten
Vordeel bringt.
Diderk Is dat denn nich vernünftig?
Hellke Vernünftig? Ick weet nich. Ick woen, men mutt'n Uggaw hebben,
sien cegen Uggaw, so at Heink. Un darüber mutt'n sick inset-
ten. Dat is dat eenzige Glück in dat Lewen.
Diderk Ne Uggaw? Ick wuss woll een, de sick lohnen de, Hellke:
Kam to mi un mak ut mi'n goden Minschen. Dat weer ne Uggaw
for di.

Hellke Wenn du so irnstheftig büst, Diderk, kann ik di good liem.
12.

Karlin (kummat ganz ut de Pust enloopen) Hellke! Diderk! So'n Un-
glück! Gau! Help! So helpt doch! Oh, wo kann de Welt
so slecht wesen!

Hellke Wat is denn los?

Diderk Sneek doch vernünftig!

Karlin Dat ganze Dorp - as'n Immengwarm! De Douanens! Oh Gutt nc!
(leggt den Kopp up de Arms)

Hellke (schreect) Un mien Jung? Swegermudder, hast den Jung den nich
funnen?

13.

(de Dör ward uprechten)

Jan Baas (klaebastert rin) Hellke! Gott Loff, det du in't Hus büst!

Hellke (waent) Man mien Jung! Jan Baas! Mien Lüttje-Hink!

Jan (verfiehrt) Dat Kind? Dat Kind is in de Föll der buten?
(Man hört Schreen un Loopen un Scheeten - de Fronslüd sind
ganz verbaast) Diderk Pink! Steh hier nich rum! Los, sök
den Jung!

Diderk (kold) Du hest nix öwer mi to befinden, Gemeindenvorstand.
Ick hör nich to dien Dorp.

Jan Baas (will up em aff)

Twee Douanens (Jagt rin, stübert alens dör)

Karlin (schreect) De Douanens! Jees nc! De Douanens!

Jan (steiht mit geballte Fust)

Fronslüd (stahf ganz verbaast)

Diderk (draicht sick na't Finster to)

1. Douan (sütt Jan) Ah voilà! monsieur le maire! Vous êtes mon
prisonnier! - Ihr seid verhaftet!

Karlin (kriscicht up)

Hellke (will den olen Mann halpen)

2. Douan (Faat ehr um) Sehns Ehem! Keine Angst! Nurr böser

alter Mahn. Embrasscz-moi! - einer Kuss!

Hellke (dreicht sick um un haut cm een runner) Dar ! Darvon kennst noch mehr kriegen.

Diderk (geicht begöschedt to Hellke)

2. Douan (smitt allens döranner, ok de Batten in'n Alkoven)

Karlin (is rein von Sinnen)

Beide Douancns (hefft wat mit Jan Baes to don, dat se em den Hennen tohoop binnt)

Jan (schimpt duchtig) Aaskram ! Sat-n-sbande!

1. Douan (will wedder rumsöken)

Diderk (leggt em dc Hand up de Schuller)

1. Douan (steicht stramm) Ah monsieur l'advocat! Vous-êtes notre bon ami , n'est - ce - pas ?

Diderk Qui, oui, bon ami !

2. Douan Dies ist euer 'aus ? Votre maison ?

Diderk Qui, ma maison !

2. Douan Et votre femme? (wiest up Hellke)

Diderk Ma femme ..... wer se dat man crs.

2. Douan Eh ! Pardonncz! Nous partirons ! (aff mit Jan)

Karlin (sackt up'n Stohl) Oh Gutt, Oh Gutt - wat heff ick'n Angst utstahn.

Hellke Ua us geode Jan Baas ? Diderk, kennst du em denn nich helpen?

Diderk (zuckt de Schullern) De hatt sick sülwens in't Unglück bracht. Wat harr hc alltiet so obsternatsch to wesen.

Karlin Wi könt us nich um anner Häls kümmern, wenn us sülwens det Mess am'n Hals sitt. Hellke - dank en den Jungen.
(Man hört Scheeten)

Hellke (ringt de Hennen) Se scheet ! Oh Diderk ! (se rönnt rut)
Micn Jung ! Mien lüttjen Heink !

Karlin To, Diderk ! Du musst ehr helpen !

Diderk Ne, wat kunn ick don?

Karlin Stah hier doch nich rum (Man hört wedder scheetn)

Karlin Begriepst denn nich ? Dst Kind is allens, wet se noch hatt in dit Lewen.

Diderk Men ick ... ick kenn't doch nich mit Napoljon sien Suldaten verdarwen.

Karlin (fünsch) Schamst di nich? Wies, dat du ehr leew hest . .

Diderk Leew habb ick ehr . . .
(buten klabasternac Tree, Ropen) Se k'ret ! Se sind schtern Dick! !)

Hellke (steckt den Kopp in de Dör) Dar ! Se rönat all echter Frerich an !
Diderk (geiht unschlüssig up un dal) Wat is dar te den ?
Karlin Ditmal geiht dat wahrhaftig scheef mit Frerich !
Diderk Is ja ok 'n Unrech mit de Smuggelree !
Karlin (fünsch) Swieg du still hier van Unrech !
Hellke (schreit) Mien Jung ! Mien lüttj Heink!
Diderk (rönnt to de Dör un kiekt den Dick langs)
Karlin (sackt up'n Stohl. Arms up'n Disch. Kopp dorup)
Diderk Mien Gott, de Douanens ! Se sünd wahrhaftig achter Frerich an. (Man hört Spektakel, Schreien, Lopen)
Hellke Un mien Jung dertwüschen. (steiht stief in de Dör) So help du doch, Diderk!
Diderk Wat schall ick maken? Se scheet mi ok noch ded ! (Scheeten)
Karlin (fahrt hoch)
Hellke (schreit) Frerich! Se hebbt Frerich dodschaaten! Se sleppt mien Jung wegg! Womit heffsick dat verdaent? Harrgott, se help doch !
Diderk (loppt los) I k help di !
Hellke Wo sünd se hen? Ick mut em na ! Mein eenzig Eegen!

- . - . - . - . -

III.

(Harwst 1813)

Dat sütt in de Döns rech prick ut. Blomen staht up'n Disch)

1.

Hellke (sitt an't Spinnrad, kiekt na den Berg wull up de Grund)
Dat mutt vonnabend noch klar. Nahsten kam ick der nich mehr to. (spinnt ifrig)

2.

Diderk (kummt liese rin, faat chr von achtern um) Dat Jahr is um.
Hellke (dazit sick verbaast um) Wat heff ick mi verfeert. Nu is de Faden afreten.
Diderk Och, let doch dien ol Spinnemes ! Ick kann dat nich utstahn.
Hellke Meenst ick? Man darmit heff ick den Jung un mi öwer Water holn.
Diderk (Faat chr um) Man nu hott dat'n Enn. Du warst mien Fro.
Dat hest mi toseggt, et ick di den Jung wedderbracht heff.

Hellke Ja - ja doch. Kunnt mi denn nich noch'n beton Tiet laten?

Diderk Ik huer'n Jahz. Ne - solang ick denken kann, töw ick up di.
Da büst de smuckste Fro hier achter'n Dick. Di mutt ick
kriegen. Aliens hebb ick fer di den. Den Jung hebb ick dat
letzte Jahr bi mi hatt, dat du dar kien Not van hearrst.

Hellke Da hett mi hier fohlt, de lüttje Spiddelwips.

Diderk Nu is dat wodder nich rooh wesen? He schull doch weg von't
Water. Orer schull em ok de See holon - so at sien Vadder
un sien Grotvadder?

Hellke Ne, ne, Diderk, du hast ja rech. De Jung mutt in de Stadt
bliewen. Hier leert he nix at dumm Tüg von dc Smugglers.
De Angst vergeet ick mien Lewen nich.

Diderk Un he schall Affkaat weern.

Hellke Dat weer woll dat best.

Diderk Un mit de Hochtied, dat will ick ok fast maken. Ick go na
hen to den Paster. (giffit ehr 'n Söten) Bün glicks wedder
dar - un denn gcihet mit mi to'n Danzen - dat erste mal.
Schast wedder Doel an't Lewen hebben (dreicht sick noch um
un winkt) Mak di ok fein! (Aff)

3.

Hellke (fangt flink wedder an to Spinnen) Nu men gau to, dat ick't
noch beschickt krieg. Mi is, at leeg vor mi'n genz enner
Lewen.

4.

Mimke (kloppt an't Finster) Büst to Eus, Hellke?

Hellke Doch, kumm man driest rin.

Mimke (kummt rin, sett sick bi Hellke dal) Stör ick ok nich?

Hellke Ne, ganz nich. Ick mutt bloot wisterspinncn. Schenk di is'n
Tass Koffee in.

Mimke (schenkt sick wat in) Geiht Ümmer up un dal in't Lewen.
Nu hest du den Koffee un de Rosinen - un ick mutt mi freun,
wenn ick mal wat effkrieg.

Hellke (hört'n lüttje Tiet up to spinnen) Och Mimke, ick vergeet
näch, we goed du alltiet mit us wesen büst.

Mimke Wullt du denn nu warraftig Diderk Pink freen?

Hellke (fangt wedder an to spinnen) H e will dat ja absolut.

Mimke Un du ?

Hellke Ick ? Gehott - so'n Lewen, at ick in disse Jahren föhrt
heff, is doch ok kien Lewen ! Bi Diderk hoff ick to'n wenig-
sten no Uppa.

- Mimke Ne Upgaw? Dat verstah ick nich. Iek - ick kunn mien Frerich ja nich vergeten (wicht sick öwer de Oogen) Een fullet Jahr liggt he nu all in de Grund. Un wer son gooden Kirl. Up Hannen hatt he mi dragen - un nie nich hett he mal na'n anner Frominsch keeken ....
- Hellke (kickt ehr van de Siet an un mutt'n beton lechen)
- Mimke Ne, i c k will mien Lewen nu bcsleeten mit den Gedanken an mien Frerich.
- Hellke (ritt den Faden aff) Ick will di wat seggen, Mimke, dat Lewen is dar un verlangt sien Rech. Un ick seh dat aß mien Plicht an, totopacken, nich annc Siet to stahn. Süh, so is dat. Man wenn du meenst, mit Wenen un Kopphangenlaten usen Herrgott beter to doenan ....
- Mimke (weent luthals) Och Hellke, help mi doch. Ick kam . ja nich torecht. Woso mutt ick dat just wesen, de de Dousnens den Kirl dodscheet? Woso?
- Hellke Du musst fragen : W o t o ?
- Mimke (verwundert) Woto?
- Hellke (Faat chr an) Us Herrgott will di nich strafen. He will dat du wieterkumst dör dat Swarc, dat he di to dregon giffit. E e n W e g i s d a t .
- Mimke Meenst dat?
- Hellke Ganz gewiss. Dar denk mal öwer na, dat helpt di. So, un nu mutt ick mi gau fein maken, anners ward Diderk fünsch. (geht in den Alkoven) Wi wollt ja vondagen to'n Danzen !
5. Mimke (sitt an'n Disch to Koffedrinken)
- Kien Strafe ? Een Wegg? Sunnerbar.
- Hellke (treckt sick'n anner Kleed an in den Alkoven)
- Mimke Wat ick noch fragen wull, Hellke: Wenn nu Heink doch is mal wedder käm ....
- Hellke Och, Mimke - wenn he doch gar nic nich Schrewen hett ...
- Mimke Ja, ick meen man, wenn ! Wecken von de beiden wullst denn beholen, Diderk or Heink?
- Hellke (swiegt still)
- Mimke Hest Heink nich mehr leew?
- Hellke (kummt halw ut'n Alkoven rut) Dew? Ja - ick habb em veel, veel lewer nu at damals. Dar harr ick doch noch garne den rechten Verstand for so'n Kirl at mien Heink. Man nu, nu verstah ick em.
- Mimke Wat du nich seggst? Du versteihst, dat he van di un den Jungs röfopen is?

Hellke He harr na Uppew! He muss stiern. Ja, dat muss he ! Gegen dat Unrech !

Mimke Hett dat denn wat hulpen? Der hebb ick noch nix van markt.

Hellke Dat mag woli wesen. De Slechtigkeit is ja to grot in de Welt, Men darum bläwt Heink Stüür doch Heink Stüür. Un ick hebb em dorum leew.

Mimke Un doch wullt du Diderk Pink freen.

Hellke Wenn Diderk mi kriegt, stüür ick em! Jawoll! Ich will woll uppassen, dat nock'n rechscheffen Kirl van em wart.

Mimke Un dat glowst du?

Hellke Dach! Mi deiht he allens to Gefallen!

Mimke Solang, at he di nich fast hett! Du kennst'n Minschen nich ännern! Ut'n Itzeporg ward kien Nachtigall !

Hellke Dat lat us afwachten !

6.

Karlin (kummt ganz ut de Pust anrönnt) Hellke! Hör doch blot mal!
Hellke!

Hellke (kummt halvantrocken mit dat möje Kleed von Diderk ut den Alkoven) Wo brannt nu denn wedder, Mudder Karlin?

Karlin (giffit Mimke so bihen de Hand) Kinnars, Kinnars, Jan Baas
is der wedder -

Mimke (sleicht de Hannen tohoop) Jan Baas !

Hellke Dat freut ~~at~~ ewer! Usen Olden goden Jan Baas!

Karlin Ja - un woso - dat fragt ji nich mal ?

Mimke - Woso? Ja - woso denn ?

Hellke Hett Diderk em hulpen ?

Karlin Diderk - och, snack doch nich ! Napoljon - jawoll - Napoljon
is offsett !

Mimke Affsett ?

Hellke Wo schell ick dat verstahn? Napoljon offsett ?

Karlin Eenfach wegjagt ! Hett utspeelt !

Mimke (verbisterd) Un denn giffit dat gahn kien Blockade mehr ?

Karlin We-schull dat woll? Nu kummt wedder allens inne Reeg !

Mimke Och, dat wien Frerich dat nich belewt !

Hellke Napoljon/hett verspeelt - seggst du ? So hett Heink doch
upletzt/rech beholln ... He sä, dat giffit kien Mus, da nc
Katt dat bitten kann .... Heink kunn doch wieter kicken
at wi all ....

7.

Jen Baaz (kummt rin mit utbrekt Arms) Hellke! (Hellke fluggt er
um'n Hals)

Hellke Jan Baas ! Dat du der man wedder **büst!**
Jen (giffit Karlin un Mimke jeden een Hand) Karlin ! Mimke ! Nu
giff't'n anner Leven ! De Luft is wedder rein !
Karlin Soolang hefft se di fastholn - de Napoljonschen ?
Jan Nich to glowen, wat? Men de old Jan Baas - de is ehr Beas!
(lacht)
Mimke (strakt em sinnig) Dat du't so dörstahn hest ! -
Jan Na - ick ! Ick lat mi doch nich unnerkriegen! Nu seggt -
wo hett jo't gahn ? Hellke, hest wat von Heink hört?
Hellke (trurig) Von Heink ? Ne nix !
Jan Hett he nich schreewen? Kien een Breew?
Karlin (steiht up) Dar möt wi us mit affinnen : Heink is der nich
mehr . . .
Mimke Wenn een nie nich schriwwt - wat schall'n denn denken?
Jen (schüttkoppt) Ne - wenn he bit nu nix von sick hörn laten
hett . . .

8.

Diderk (kummt rin, kiekt von een to'n annern)
Karlin (wiest up Jan) Jan Baas is dar wedder !
Diderk (verdraten) So - Jan Baas !
Jan (kiekt em van de Siet an) Na, Afkeat - d u un ick - wi hofft
noch'n Wurd mit'n anncr to snacken - nahstens. (will aff)
Hellke Jan Baas ! Bliew doch hier - kumm --
Karlin Hest us doch nix noch vertellt, wò di't gahn hett . . .
Jen (wiest up Diderk) Fragt den dar man -- de weet good, wo't
mi olen Mann gahn hett. (Aff)

(Swiegen)

9.

Hellke Diderk? Hest wat mit Jan Baas hatt?
Diderk Dumm Snackeree !
Karlin Wat seggst denn nu, Diderk - dat Napoljon utspeelt hett?
Diderk (dreicht sick verbaast um) Utspeelt ?
Karlin Woll ! Hett us nix mehr to seggen !
Diderk (sackt up'n Stohl) Utspeelt - verlorn ...
Mimke De freut sick, schients, nich to dull.
Karlin Passt dat nich in dien Kram, Afkeat ?
Hellke (kiekt em irnst an) So hest du wahrhaftig mit den Kaiser
Holen?
Diderk (wischt sick nochmal öwer de Oogen, at wenn he upwakt)
Ick ? Mit Napoljon? Dat mi Gott bewahr ! (steiht up)
Karlin (kiekt em bedenklich van de Siet an) Dat wull ick doch ok

woll moenen ! Komt, Kinnars, lat us dat mit Napoljon sien
Afgang doch is gemütlich beklönen (sitt sick an den Disch)

Mimke (sitt ok) Nu schall't woll all anners wern in dc Welt!
Kien Blockadefahrt mehr !

Hellke (sitt up'n Eek van den Disch) Bleot de Doden kamt nich
torügg.

Diderk (hett mit'n Rüng to'n Finster henstahn) Ick dech, wi wulln
ne de Danzerec, Hellke? Du hest mi dat toseggt !

Hellke Ja, ja doch Diderk. Man nu ... wo Napoljon weg is ...

Karlin To Docrn ! Heat lang Tiet kien Plaisir mehr hatt! Un nu is
doch'n Ursak to Vergnöglichkeit, wo wie de Naplionschen
los wert.

Mimke Dat is wahr, Hellke, danz man driest mal wedder. Wo leng
ie't denn nu her?

Hellke Söben Jahr. Solang et Heink weg is .

Diderk Kumm, Hellke, wi fangt tohoop een anner Lewen en (will ehr
wegtehn) Schast lachen un danzen den genzen Dag ...

Hellke Wenn ick dar man Moot te Hoff !

Diderk Du schast Heink Stüür vergeten.

Hellke Vergeten ? Mien Heink ?

Diderk He hett slecht genog an di hennelt un ok an dien Jung.

Hellke (ritt sick los) Diderk, dat musst weten, een for alle mal:
Heink, denn heff ick just so lew at vördem, ne - lewer noch..

Karlin (to Mimke) Se lett nix up Heink kamen.

Mimke Ne, se is em werräftig tro, ok wenn se nu mit Diderk geiht.

Diderk (faat ehr wedder an) To, Hellke, ick mag mi nich mit di
vertörn. Ick will vondagen mit di danzen.

Hellke Na, denn lat us dat versöken . . . Adjüs ok ! (beide eff)
lo.

Karlin (kickt de beiden na) Schall mi is needon, wo dat offloppt.

Mimke Hellke un Diderk Pink? Ick kann mi nich chlpsn, ich tro
den Afkaaten nich öwer'n Weg.

Karlin Wat snackst du för dummm Tüg? Diderk Pink hett nix at Goods
an uns dohn.

Mimke Dat mag ja wesen. Man he hett so wat in sien Oogen ...un
denn dat mit Napoljon - ne: Ganz echt is he nich. Dar let
ick mi nich van effbringen.

Karlin Du hest all ümmer witt swart kicken kunnt, Mimke. Nix for
ungood, man nu is dat for us Olen Tict na'n Bett.

Mimke (steicht up) Nu büst du fünsch? Och Karlin, ick wull, dat
du rech behollst. Hellke, de schull dat doch mal good

kriegen in't Lewen; dat hett se verdeckt. (maekt de Dör up)
(Man hört Musik un Lachen un Singen von de Danzeree)

Karlin Nu hör is, den Spektakel. Dat is dat Lewen !

Mimke Ja, un wi steht buten.

Karlin Een Glück, Hellke, de is der wedder middenmeng.

Mimke Hört sick fein an, de Musik, nich? (man hört'n Walzer)
Harr ick ok woll Lust an -

Karlin (dreicht sick al'n beten na de Melodie)

Mimke (faet ehr un, de beiden olen Fionslüd denzt tohoop)

Karlin (schuwt Mimke weg) Nu is noog! Schust di wat schamen, mi
to so'n Undög to verföhrn!

Mimke (lacht) Na, denn slap der good up ! (Aff)

11.

Karlin (steiht noch in de Dör, de Spektakel von de Danzeree ward
ummei duller) Ne ok doch ! Wat maakt de sick'n Spiejök von
Napoljon sien Affgang (hört noch'n beten to, jujehtnt)
Wat bün ick möct Will man up't Bett gahn. Slepēn, dat is
doch dat beste von dat ganzc Lewen. (Maekt sick de Bänner
von de Schorten los, pust dat Licht ut, dat brennt, siet
Hellke un Diderk weg sünd, geiht na den Alkoven un maekt
de Dören van binnen dicht)

In Hellke ehr Bed! Wer weet, wat vonnacht noch
passeeeren kann ! (na 'ncr lüttjen Tiet fangt sc en to snur-
ken. Is all lang duster. Langsam stiggt de Maand höher un
schient dör't Finster. Paar junge Lüüd geht an't Finster
vörbi un lacht un singt)

12.

(De Dör pingelt. Sware Tree sünd to hören, buten ne Stimme)

Is dann nüms in't Hus ?

Hink Stüür (kummt ließe rin, find det Licht un stickt dat an,
kiekt sick um) Allens noch akkret so at vor sööcn Jahren.
(nimmt dat "Schipp in den Boddel" in de Hand) Süh, mien
erst Schipp. Steiht noch up sien Platz. Wo moj sc allens in
Schick hett. Der steiht'n Spinnrad? Hellke mugg doch enners
ganz nich spinnen? Hellke! Hellke ! Wo büst du denn ?
(maekt vorsichtig de Alkovendör up)

13.

Karlin (jumps in'n Hannerrock, witt Nachjack un Nachmütz ut'n Bett,
de Alkoven liggt so beten wat in'n Dustern, dat man nich
allens so na sehn kann; wenn Karlin ut'n Bett rut is, ward

dat heller. Se gricpt na de Mierteng), Heff ick mi dat nich
dacht, dat dar vennacht sowat passern kunn? Darvon bün ick
ok in Hellke ehr Bett gehn. Töw is, du Slcw! Ick will di
vonwegen Ambrassieren und Baisiern !
(will mit de Füertang tohaun)

Heink (fällt ehr in den Arm, lacht) Nu mutt ick di doch baisiern,
du ole Füerpüster ! (giffit ehr 'n Sötin)

Karlin (wehrt sick, denn steicht se verbaast) Du büst doch nich ...
Kiekt sick verjagt um) Orer dröm ick ?

Heink (lacht sinnig) Ne, ne, Mudder Karlin! Ick bün dat, Hein
Stüür, wiss un warraftig. Ick bün kien Geist ut de Höll.

Karlin (seckt up de Bettkant) Dat kann doch nich angahn ! Heink
Stüür ? Nu kummst du wedder .... na söben Jehrн?

Heink (sett sick neben Karlin up de Bettkant, feat ehr um, de
Alkovendör steiht up) Föhl mi is an: Ick bün ut Flecsch
un Bloot!

Karlin (holt'n Oogenblick de Hannen vor't Gesicht, strakt sinnig
öwer sien Arm) Mi is ganz bensut! - Wenn du nich ut de
Höll kummst, wo kummst du denn her?

Heink Ut de wiete Welt, Mudder Karlin . Ick heff mit den Engelsk-
mann tohoop Krieg föhrt gegen Napoljon.

Karlin Mince! Söben Jahr lang ?

Heink Ja, dat weer ne hart Arbeit. (steiht up) Man nu heff
wi't doch upletzt schafft. De Luft is wedder rein (Breet
de Arms ut) Nu kann'n wedder lewen in de Welt. Napoljon
is affsett (Iut) D e S c e i s f r e e !

Karlin (kickt em wiss an) Un du ... du seggst . . . du harrst em
wegjagt?

Heink Ick nich alleon. Dar weren noch mehr, de gegen em angahn
sünd, de dat Unrech in disse Welt nich lien wölt.

Karlin (schüttkoppt) Wenn der noch mehr weren, denn harrst du de
annern dat ja man don laten kunnt. Denn harrst doch nich
söben Jahren van to Hus wegtoblichen brukts.

Heink Ummer noch de ole Krittkopp ? ... Wenn se ell so denken wulln,
denn seet Napoljon vandagen noch up sienen Thron. Man dar
könnnt wi morgen noch öwer snacken - morgen un ellc Dage.
Ick bliew ja nu hier ...to Hus. (kiekt sick in de
Dönz um) Nu segg is, wo is Hellke denn ?

Karlin (beten verlegen) Hellke - ja - Hellke ...

12.

Mimke (kummt rin, förn Oogenblick hört man de Danzmusik)
Ick seg hier Lücht....Ick dach, Hellke wer der ll wedder
(wär Heink gewahr, de so'n beten in'n Schummern steiht)
Dat is doch nicht... Ne, dat kann ja nich angahn...
(nikkopt) Doch, he is dat.
(kummt int Lücht)

Mimke (schreet up) Mien Gott ! Heink Stüür ! Nu kummst du,
wo't lo laat is !

Heink (heftig) To lat? Is wat mit Hellke? se is doch nich...
se is doch nich dod bleuen?

Karlin Ne, dat nich --

Heink Nu seggt mi de Wahrheit. Wat is mit Hellke ?

Karlin Nix is mit ehr.

Mimke Blot dat mit Diderk.

Heink Dat mit Diderk? (upstört)

Karlin (to Mimke) Swieg still darvon, Mimke, dat ward he fröh
gnog wahr.

Heink (vergrellt) Up de Stäe seggt ji mi det. Wat is mit Hellke?
Wat is mit Diderk? Hellke un Diderk? ? ? (fallt up'n
Stohl) Ne, dat kann doch nich angahn.

Mimke Musst ehr dat nich for ungood nehmen.

Heink (kiekt ohn Verstahn von en to'n ennern)

Karlin Reinrut, Heink, du büst doch to lang weg wesen.

Heink To lang? Gifft dat twüschen twee Minschen, de sick lew
hefft?

Karlin Wi dachen, du werst der nich mehr, Heink - mien Jung -
(week) Wi dachen, du lägst all lang in de Grund. Napoljon
sien Suldaten herrn di dodschaten, orer de See harr di
halt.

Mimke Söben Jahr, Heink, dat is'n lang Tiet.

Heink (for sick) Kunn se mien Gedenken denn nich föhlen, de
alltiet bi ehr wesen sünd?

Karlin Du kunnst doch nich verwachten wesen, allens an de sülwe
Stäe to finnen na all de Tiet ?

Heink (kiekt na den Boddel mit dat Schipp)

Mimke Mien Frerich is der ok nich mehr, Heink, is dodschaten
von de Douanens, letzt Johr.

Heink (hebt den Kopp) Dien Frerich? Dodschaten? Bi de Smuggelee?

Karlin Ja, dar wer je kien Heink Stüür, de den Foot vorstellen
kunn.

Heink So is dat doch kamen, of ick docht heff. For'n Sack Zocker
sien Lewen verlorn....

Karlin Off du nu dodschaten wärest for'n Sack Zooker over off si
de Kugel droppt, wenn du gegen Napoljon angeihst, dat
bliwt sick doch gieseck. Dod is dod.

Heink (steicht up un waakt ut sein Beklemmung up) Dod is nich
dod. I k heff mi insett for ne grote Upgew. Wenn't
mien Lewen kost harr, wer't nich wegsmeten wesen. Anners
cen harr der anfungen, wo ick upphören muss.

Mimke (weent)

Heink (leggt ehr de Hand up de Schuller) Deiht mi leed, Mimke.
Frerich dod... (schüttkoppt) Nix steicht still. . .

Karlin (bang) Du sneckst so sunnerbor, Heink.

Heink (hebt den Kopp) Un Hellke? M i e n Hellke... mit Diderk
Pink, seggt ji?

Karlin (still) Se sünd mit'nanner verspraken.

Mimke (ringt de Hannen)

Heink (springt up, wild) Haha ! Verspraken ! Mien Fro mit'n
annern Mann verspraken ! (haut mit de Fust up'n Disch)
So is dat ! De Mann sett sien Lewen in - un de Fro ,ann't
nich efflurn, bit he wedderkummt. Nimmt'n Diderk Pink !
So is dat recht (gript na sien Mütz un na sien Seesack,
de he in de Eck stellt hett.) Na, denn veel Plaisir up de
Hochtier ! (will aff, driicht sick noch mal um)
Hellke brukte dat nich to weten, dat ick noch an't Lewen
künn ! Hört ji beiden ! Mimke, dat du di nich verplappern
deihst !

Karlin (schreit) Heink !

Mimke (stellt sick mit utbreedt Arms vor de Dör) Ne, ne, dat
Unglück is groot gnog. Du drafft nich weg.

Heink (schuwt ehr bisict) Wat schall ick hier noch? Hellke -
dat wer doch for mi de frischc Wind hier schtern Diek -
dat wer mien Heben un mien Sünn . . .

Karlin Heink, snack mit Hellke !

Heink (drutzig) Dat kann ick nu nich mehr.

Mimke Un dien Jung ? Dien Kind ?

Heink (dreicht sick langsam wedder um) Mien Jung? Wo is he denn?
Wo groot mag he nu wesen?

Karlin De Jung is in de Stadt.

Heink (verwunnert) In de Stadt?

Karlin (langsam) Ja. bi Diderk. He schall dat Water vergeten.

Heink Dat Water vergisten ? Ja, sünd ji denn rech klok?

Mimke Dien Jung is doch nich wegtslahn von't Wter. Un letzt Jahr, at dat mit Frerich passeeren de, dar wer de lütt Spiddel wips der mit twischen. Frerich harr em mitnahmen..

Heink Up de Blockadefahrt?

Karlin Ja, ~ Süh, un denn hett Diderk den Douanens us lütten Jung wedder affnahmen - hett sick goot maakt dar, de Afkaat . . .

Mimke Un darför hett Hellke em toseggt, dat se sien Fro wern wull. Un den Jung hett Diderk glicks mitnahmen in de Stadt.

Karlin Mi wer dat ja ganz nich rech, man . . .

Mimke Diderk, de sä, dat Seemannsbloot, dat de nich good in den Jung. He schull Afkaat wern....

Heink (fünsch) Afkaat ? Mien Jung Afkaat ? Dat giftt nich . Dat lat ick nich to. Wo is he? Ick will em mitnehmen. Mien Jung, de schull nich to See föhrn, so at ick, so at mien Vadder -- so at all Kirls, de von use Bloot sind?

Karlin Du kannst den Jung nich eenfach weghahn. . .

Mimke He hört doch Hellke to . . sc hett sick for em affrackerd all de Jahren !

Heink Wo is Hellke ? Ick will mit ehr snacken. Nu glicks !

Mimke Du kannst doch nich up'n Danzsaal na ehr söken !

Heink (wild) Wat kann ick nich? Wenn se dårhan geiht, kann ick ehr dar ok söken ! (ritt de Dör up, illig aff, man hört de Danzmusik, de Dör bliwt open stehn, man hört de Musik , aff un en Lachen un Singen un dat Schurren von de Danzree)

Mimke (lopt em na) Heink !

13.

Karlin (treckt sick ilig achter de enlichkeit Alkovendör de Nachjeck ut, sleikt sick'n Unslagdoock um) Ih nc ! So'n Malheur. Kann he nu nich chrder kamen, sen Dag to'n wenigsten ? -- ick mutt em na... gau achterto ! (aff)

14.

(Buten hört man Diderks Stimm)

Diderk Ick las mi dat nich gefallen! Wat fällt di in, Hellke! Blameerst mi ja. Ick mutt mi dar sehn lsten. Anners heff ick den Nesnack, dat ick'n Napoljonfründ bün. Kumm, wi wölt wedder in'n Danzsaal gahn.

Hellke (in de Dör, maakt sick von Diderk free, der chr ~~talige-~~ trækt) Geh man allecn. Ick hal det nich ut.

Diderk Wiewerkram ! Gefühlsguselee ! (bliwwt vergrellt vor ehr stahn)

Hellke Dat will ick di seggen, Hellke, een for alle Mal . . .
Ne, kumm, Diderk, so geiht dat nich mit mi ! Gah du men
wedder hen na de Danzeree. Ick mutt mi hier verheln.
Ick bün dat nich wannt.
Diderk Der lat ick mi nich up in.
Hellke Dat musst du woll (schuwt em rut) To ! Ick kem woll wedder
na. Let mi man eben alleen.
Diderk (betzen wat sinnig r) Kuumst mi glicks na? Kann ick mi
derto verletzen?
Hellke Ja, ja, lat mi man tofreeen.
Diderk (aff)
Hellke (bind chr Kapp aff, sett sick mö en den Disch) De vealcn
Minschen un den Spektakel un det Gejuche ! Mi is ganz
benaut. Ick pass dar garne mehr twischen . . .

15.

Heink (steiht in de Dör) - - - - - Hellke - - - - -
(man süht, wo't em an't Hart grippt) H e l l k e !
Hellke (kickt up, wischt sick öwer de Oogen) Ne - (holt sick
de Hannen vör de Oogen) Nu sch ick em leibhaftig vor
mi, mien Heink - un meen, ick hör sien Stimm . . .
Heink (luter) Hellke!
Hellke (steiht up un geiht torügg) Du roppst mi? Ut de enner
Welt?
Heink (kummt sacht up ehr to) Nich ut de enner Welt, Hellke!
Ick bün dat wiß un warraftig, Heink Stüür!
Hellke (steiht, Hannen up den Rürrg, an de Wand) Heink Stüür - -
Heink Wullt mi dien Hand nich gewen ?
Hellke (langsam) Doch (giwwt em de Hand)
Heink (kickt sick de Hand en) Is woll nich mehr fræ, de Hand?
Hellke (schreet up) Heink !
Heink Hest nich affwachten kunnt? Hest'n annern funnen?
Hellke Ick bitt di, Heink!
Heink Du musst ja weten! Wenn Diderk di good gefallen deiht . .
Hellke Wo kannst du sowet seggen !
Heink Wenn ick di nich mit eegen Oogen mit den Afkästen tohoop
sehn harr. . .

Hellke Heink ! So hör doch . . .
Heink Nix will ick hörn! Blot den Jung, den nehm ick mit!
Der schall kien Afkast von makt wern, von mien Jung !
Hellke Den Jung mi wegnehmen? Den Jung, for den ick lewt heff?
Heink Du hest ja nu Diderk!
Hellke Heink - Heink - so magst mit mi snecken....
Heink Hebb ick mi ok nich drömen laten - mien Fro mit Diderk
Hellke Mann - so lat di doch verklären. . . Pink.
Heink Der gifft nix mehr to verklären. Ick nehm den Jung -
un na di frag ick nich mehr.
Hellke So is dat ?
Heink Ick heff di troot . . Mehr at jed'n annern Minschen up
dissc Eer. Du werst - ja, warraftig - du stunnst höögcr
un beter for mien Oogen at ell de annern Minschen. Un nu
so - un nu so . . .
Hellke Un nu so. Dann hebbt wi wohl nix mehr mit'mannern to don?
Heink Den Jung. He schall nich. . . nich'n Diderk Pink to'n
Vadder hebben.

16.

Diderk (buten) Hellke ! Wo bliwwst du denn ? Nu kumm doch her.
Hellke (steiht stief)
Diderk (ritt de Dör up) Nu heff ick läng gnog töwt. . .
(wart Heink gewahr) Heink Stüür . . .
Heink Ick kam woll unpass, wat?
Diderk (grippt na Hellke) Se is mien.
Heink (springt up em los un hett em bi de Schullern to fasten)
Dien - soggst du - mien Fro - mien Hellke! De leibhaftige
Düwel büsst du. Ick sla di dot!
Hellke (smitt sick twüschen de beiden Kirls) Heink ! Mien Heink !
Heink (stött Hellke bisiet) Lat ! Dat is Mannssaat ! (steiht
mit knullt Füüst vor Diderk) Kick mi in de Oogen, Afkast!
Hier in alle Ruh achtern Dick siten un mit mien Fro to
frindgen.
Diderk (iiskold) Un du? Reist in de Welt rum. Hest viellicht
an Fro un Kind dacht? Ick kenn di läng gnog. Ick weet,
wet di driwwt...
Heink (drohend) So? Det schall mi is verlangen ! Söben Jahr
bün ick von Hus wegwesen, hebb up See leegen. Bi den
Engelmann hebb ick Krieg föhrt gegen dissen Napoljon.
Mien Lewcn hebb ick insett, dat dat Unrech ut de Welt käm!
Diderk Hahaha !

- Heink Un du, Diderk Pink? Achtern Dick hest sceten mit'n vullem
Buk. Hest dien eegen Vordeel socht. Allens waer di rech,
wenn't di men good gung. . .
- Diderk Wat kunn ick gegen de Obrigkeit?
- Heink Hest nich sohn, wolen de Karr loep? Dat wi in de Sohiet
besitten blewen?
- Diderk Wat schiert mi dat?
- Heink Der segget du't! Wat schiert di dat!
- Diderk Dien Fründ Frerich - hett de viellicht wat for de Gerech-
tigkeit don? Anschenken hett he de Obrigkeit, unnerdör-
kropen is he, wo he'n Look funn - - -
- Heink Frerich, dat war'n olen infältigen Schaper, dc nich
öwer'n Dick kieken kunn. Von den kann'n nix verlengen
wesen. Man so'n Kirl et du, Afkaat, mit'n hellen Verstand
• • • De'n Inschn hett, de mutt ok stüürn . . .

- Diderk (lacht luthals) Haha! Wullt us woll wiesmekan....
Du werst for us all der buten wesen! Hellke! Hest ~~büst~~!
Heink, de hett alltiet an di un den Jung dacht! Un nich
blot dat! Au all Minschen hett he dacht! - Dat mak enner
Eid wies!
- Hellke (wakt ut ehr Beklemming up, steiht up un stellt sick
dichter to Heink, deep in Sinner) Swieg still, Diderk
Pink. Wat Heink von Hus wegdrawen hett - dat weet ick
nu woll. He harr'n Upgaw . .
- Heink (kickt ehr an un dat lücht so'n beten bi em up)
- Diderk Upgaw - Upgaw! Goh mi los! He harr'n Lengen na de
wiete Welt - na de See! Beloven wull he wet! Dat is
allens!
- Hellke Diderk Pink - Heink Stüür sien Gedanken, de sünd for di
to wiet. Du magst der woll nix für könen - du büst,
wat du büst. Man mien Heink - - -
- Diderk (fünsch) D i e n Heink? Let ick nich lech! Dien Heink -
den hatt dat höllschen good gahn! Kick en man an - mit
sien golden Knööp - Slocht hett' di doch woll nich gahn
dar buten, wat Heink Stüür . . . ? Schrewst ok ja.....
- Hellke (schreect) Schraw? Du hast schreuen, Heink?
- 17.
- Karlin (komt rin) Hellke! Hier büst du! Wi sökt di allerwegens!
(kickt en can to'n annern) Oh Jees.
- Mimmke (kummt achterna) Oh Jees!
- Karlin Nu neamt doch Vernunft en! Dar mutt doch'n Weg ut to
finnen wesen.

Hellke (to Heink) Heink! So segg doch'n Wurd ! Du hest schrewen?
Heink Wiß hebb' ich schrewen - all paar Monat...
Hellke Diderk - Wo sünd de Brewen - wo sünd Heink sien Brewen ?
Diderk Ick hebb' se verbrannt !
(Karlin (schreet up) Ne so'n Slechtigkeit!
(Mimke Dat is ja bald nich uttodenken !
(Hellke (schaat up'n Stohl) He hett schrewen. Heink hett schrewen....
(Heink (smitt'n Stohl um, springt up Diderk to) Dat schall di
düür to stehn kemen! (sc ringt gegen n'annern)
Karlin (schreet) Dat giff't'n Unglück! Oh ne ! Ick hol Jan Baas --
{ eff)

18.

Jan Baas (kommt in de Dör mit Karlin tohoop) Ick hör den Spektakel --
...w a t .. ?
Karlin Sühst je woll...Heink un Diderk Pink ! ...
Jan Baas Heink ? Heink is dar wedder - (ritt de beiden Kirls
von 'annern, stött Diderk in de Eck, steiht vör Heink)
Heink! Heink, mien Jung, dat du dar wedder büst !
Heink (will sick free maken un wedder up Diderk aff) Laet -
Jan Baas - ers den Kirl an de Siet - den Seten -
Jan (halt em fest) He ! Is nich gnog Murd und Doodslag in
de Welt? Willst di unglückelst maken - um den dar ...?
Heink (keuchend) Mien Brewen -- Jan Baas -- Versteihst dat...
mien Brewen an Hellke.... he ..
Diderk (kold un lut) Ick hebb' se verbrannt !
All (dreift sick na Diderk um)
Jan Verbrannt? Naun, büst du dull. De Brewen verbrannt?
Diderk (Griupt wedder na Hellke) Ick wull chr habben. Ja, Hellke,
d i wull ick habben . . .
Mimke (schlägt de Hinnen öwer'n Kopp tohoop) Is dat de Möglichkeit
keit ? -
Karlin Schamst di denn nich - Diderk Pink - schemst di nich?
Diderk (lacht minnachteln) Schemen ?
Hellke (schuwt de annern biseit) Up se'n Unrech wullst du'n
Lewen upbohn?
Diderk Anners kann ick di nich kriegen. (kold)
Heink (heiser) Un ick? Dat ick dar noch wer, dat ick noch
is wedder käm - dat hest woll nich bedacht ?
Diderk (kold) Wenn Hellke ers m i tenjört harr - denn harrst
du se woll nich wedder nehmen - wat ? !
Fronslud (sünd all verbast vor soveel Slechtigkeit)